

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 417/2002 af 18. februar 2002 om fremskyndet indfasning af krav om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design for olietankskibe med enkeltskrog og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2978/94** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 418/2002 af 6. marts 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 6
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 419/2002 af 6. marts 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2390/1999 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1663/95 hvad angår form og indhold af de regnskabsoplysninger, som medlemsstaterne skal stille til rådighed for Kommissionen i forbindelse med proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen** 8
- Kommissionens forordning (EF) nr. 420/2002 af 6. marts 2002 om omfordeling af importrettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 1095/2001 for ungtyre til opfedning 10
- Kommissionens forordning (EF) nr. 421/2002 af 6. marts 2002 om fastsættelse for februar 2002 af den specifikke vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i sukkersektoren 11
- ★ **Kommissionens direktiv 2002/23/EF af 26. februar 2002 om ændring af bilagene til Rådets direktiv 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester i og på korn, i og på levnedsmidler af animalsk oprindelse og på og i visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager** 13

Rådet

2002/192/EF:

- * Rådets afgørelse af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne 20

2002/193/EF:

- * Rådets beslutning af 28. februar 2002 om Den Franske Republiks ydelse af en ekstraordinær national støtte til destillation af visse produkter fra vinsektoren 24

2002/194/EF:

- * Rådets beslutning af 28. februar 2002 om Den Italienske Republiks ydelse af en ekstraordinær national støtte til destillation af visse produkter fra vinsektoren 26

Kommissionen

2002/195/EF:

- * Kommissionens beslutning af 17. oktober 2001 om Italiens påtænkte støtteordning til fordel for sektorerne for produktion, forarbejdning og afsætning af produkter henhørende under bilag I til traktaten (Siciliens regionallov nr. 81 af 7. november 1995) (meddelt under nummer K(2001) 3060) 27

Berigtigelser

- * Berigtigelse til Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab (»associeringsafgørelse«) (EFT L 314 af 30.11.2001) 39

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 417/2002
af 18. februar 2002**

om fremskyndet indfasning af krav om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design for olietankskibe med enkeltskrog og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2978/94

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, navnlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

i henhold til proceduren i artikel 251 i traktaten ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør inden for rammerne af den fælles transportpolitik træffes yderligere foranstaltninger for at øge sikkerheden og forebygge forurening inden for søtransport.
- (2) Fællesskabet nærer alvorlig bekymring for skibssulykker, der involverer olietankskibe, og den dermed forbundne forurening af dets kyster og skade på dyre- og planteliv og andre ressourcer i havet.
- (3) Kommissionen understregede i sin meddelelse »en fælles politik for sikkerhed til søs« anmodningen på den ekstraordinære samling i Rådet (miljø- og transport) den 25. januar 1993 om at støtte Den Internationale Søfartsorganisations (IMO) tiltag om at reducere den store forskel i sikkerhed mellem nye og eksisterende skibe ved at opgradere og/eller udfase eksisterende skibe.
- (4) Europa-Parlamentet hilste i sin beslutning om en fælles politik for sikkerhed til søs ⁽⁵⁾ Kommissionens meddelelse velkommen og opfordrede navnlig til en indsats med henblik på at forbedre sikkerhedskravene for tankskibe.

(5) Rådet støttede i sin resolution af 8. juni 1993 om en fælles politik om sikkerhed til søs ⁽⁶⁾ fuldt ud målsætningen i Kommissionens meddelelse.

(6) Europa-Parlamentet hilste i sin beslutning vedrørende olieforureningen ud for den franske kyst, som blev vedtaget den 20. januar 2000, enhver indsats fra Kommissionens side velkommen for at fremskynde den dato, hvorefter det kræves, at olietankskibe har dobbeltskrogskonstruktion.

(7) Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) har i den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe fra 1973 og protokollen dertil fra 1978 (MARPOL 73/78) fastsat internationalt godkendte bestemmelser om forureningsforebyggelse, som påvirker design og drift af olietankskibe. Medlemsstaterne er kontraherende parter i MARPOL 73/78.

(8) I henhold til artikel 3.3 i MARPOL 73/78 finder konventionen ikke anvendelse på krigsskibe, flådehjelpefartøjer eller andre skibe, der ejes eller sejles af en stat, og som kun anvendes til statslig ikke-kommerciel tjeneste.

(9) Ved at sammenholde tankskibes alder med ulykkesstatistikkerne fremgår det, at ældre skibe har flere ulykker. Der er international enighed om, at vedtagelsen af 1992-ændringerne til MARPOL 73/78, som kræver dobbeltskrogs- eller tilsvarende design for eksisterende enkeltskrogede olietankskibe, når de når en bestemt alder, giver disse tankskibe øget beskyttelse mod utilsigtede olieforurening i tilfælde af kollision eller grundstødning.

(10) Det er i Fællesskabets interesse at vedtage foranstaltninger for at sikre, at olietankskibe, der anløber havne eller offshore-terminaler under medlemsstaternes jurisdiktion, og olietankskibe, der fører en EF-medlemsstats flag, skal opfylde regel 13G i bilag I til MARPOL 73/78 som ændret i 2001 ved MEPC-resolution 95 (46) for at nedsætte risikoen for utilsigtede olieforurening i europæiske farvande.

⁽¹⁾ EFT C 212 E af 25.7.2000, s. 121, og EFT C 154 E af 29.5.2001, s. 41.

⁽²⁾ EFT C 14 af 16.1.2001, s. 22.

⁽³⁾ EFT C 22 af 24.1.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 30.11.2000 (EFT C 228 af 13.8.2001, s. 140), Rådets fælles holdning af 7. august 2001 (EFT C 307 af 31.10.2001, s. 41) og Europa-Parlamentets afgørelse af 13.12.2001.

⁽⁵⁾ EFT C 91 af 28.3.1994, s. 301.

⁽⁶⁾ EFT C 271 af 7.10.1993, s. 1.

- (11) Ændringer til MARPOL-konvention 73/78 blev vedtaget af IMO den 6. marts 1992 og trådte i kraft den 6. juli 1993. I disse foranstaltninger fastsættes der krav om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design for olietankskibe, der leveres den 6. juli 1996 eller senere, med det formål at forebygge olieforurening i tilfælde af kollision eller grundstødning. Disse ændringer omfattede en udfasningsordning for enkeltskrogede olietankskibe leveret før denne dato, der trådte i kraft den 6. juli 1995, og som kræver, at tankskibe leveret inden den 1. juni 1982, skal overholde kravene om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design senest 25 år og i nogle tilfælde 30 år efter leveringsdatoen. Sådanne enkeltskrogede olietankskibe vil ikke have tilladelse til at sejle efter 2007 og i nogle tilfælde 2012, medmindre de opfylder kravene om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design i regel 13F i bilag I til MARPOL 73/78. For eksisterende enkeltskrogede olietankskibe, der er leveret efter den 1. juni 1982, eller som er leveret før den 1. juni 1982 men er ombygget, så de opfylder kravene i MARPOL 73/78 om separate ballasttanke og beskyttende placering heraf, udløber fristen senest i 2026.
- (12) Den 27. april 2001 blev der vedtaget nye væsentlige ændringer til regel 13G i bilag I til MARPOL 73/78 på det 46. møde i IMO's Komité til Beskyttelse af Havmiljøet (MEPC-46) ved MEPC-resolution 95 (46), der træder i kraft den 1. september 2002, og hvori der blev indført en ny fremskyndet udfasningsordning for enkeltskrogede olietankskibe. De respektive fristdatoer for tankskibes overholdelse af regel 13F i bilag I til MARPOL 73/78 afhænger af skibets størrelse og alder. Olietankskibe opdeles derfor i tre kategorier efter tonnage, konstruktion og alder. Alle disse kategorier, herunder den mindste (3), er vigtige for handelen inden for Fællesskabet.
- (13) Fristdatoen for et enkeltskroget olietankskibs udfasning er årsdagen for skibets levering i henhold til en plan, der løber fra 2003 til 2007 for olietankskibe af kategori 1 og frem til 2015 for olietankskibe af kategori 2 og 3.
- (14) Den reviderede regel 13G i bilag I til MARPOL 73/78 bibeholder kravene om, at tankskibe af kategori 1 efter 25 år skal have vingetanke eller dobbelte bunde på beskyttede steder, der ikke anvendes til at føre last, eller de skal anvende hydrostatisk lastemetoder.
- (15) I samme regel indføres der et krav om, at tankskibe af kategori 1 og 2 kun kan fortsætte med at sejle efter årsdagen for deres leveringsdato i henholdsvis 2005 og 2010 under forudsætning af, at de overholder tilstands-
- vurderingsordningen (Condition Assessment Scheme), der blev vedtaget den 27. april 2001 af IMO ved MEPC-resolution 94 (46). Tilstandsvurderingsordningen kræver, at flagstatens myndigheder udsteder en overensstemmelseserklæring og inddrages i undersøgelsesprocedurerne under tilstandsvurderingsordningen.
- (16) Efter stk. 5 i den reviderede regel kan olietankskibe af kategori 2 og 3 undtagelsesvist og under visse betingelser sejle efter årsdagen for datoen for udfasningen. Efter stk. 8b i samme regel har de kontraherende parter i MARPOL-konvention 73/78 ret til at nægte olietankskibe, der må sejle i henhold til denne undtagelse, adgang til havne eller offshoreterminaler under deres jurisdiktion. Medlemsstaterne har til hensigt at gøre denne ret gældende. En afgørelse herom skal meddeles IMO.
- (17) Det er vigtigt at sikre, at bestemmelserne i denne forordning ikke bringer besætningens eller olietankskibenes sikkerhed i fare, når de søger en sikker havn eller ly.
- (18) For at tillade skibsværfterne i medlemsstaterne at reparere enkeltskrogede olietankskibe kan medlemsstaterne undtagelsesvist give sådanne skibe adgang til deres havne, forudsat at de ikke fører nogen last.
- (19) Det bør være muligt at ændre visse bestemmelser i denne forordning for at bringe dem i overensstemmelse med de internationale instrumenter, der vedtages, ændres eller træder i kraft efter ikrafttrædelsen af denne forordning uden at udvide dens anvendelsesområde. Sådanne ændringer bør vedtages i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾.
- (20) Da fristdatoen for enkeltskrogede olietankskibe, der ikke opfylder kravene i MARPOL 73/78 om separate ballasttanke og beskyttende placering — hvilket er af særlig betydning for kategori 1 tankskibe — nærmer sig, er der ingen grund til at opretholde afgiftssystemet i Rådets forordning (EF) nr. 2978/94⁽²⁾, hvori der differentieres mellem sådanne olietankskibe og olietankskibe, der opfylder de nævnte krav efter 2007, hvorfor forordning (EF) nr. 2978/94 bør ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

Formålet med denne forordning er at fremskynde indfasningen af kravene om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design i MARPOL-konvention 73/78 for olietankskibe med enkeltskrog.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2978/94 af 21. november 1994 om gennemførelse af IMO-resolution A.747(18) om anvendelse af tonnagemåling af ballastrum i olietankskibe med separate ballasttanke (EFT L 319 af 12.12.1994, s. 1).

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning gælder for olietankskibe på 5 000 tons dødvægt og derover, når de:

- anløber en havn eller offshoreterminal under en medlemsstats jurisdiktion, uafhængigt af flag, eller
- fører en medlemsstats flag.

2. Denne forordning gælder ikke for krigsskibe, flådehjelpefartøjer eller andre skibe, der ejes eller sejles af en stat, og som indtil videre kun anvendes i statslig ikke-kommerciel tjeneste. Medlemsstaterne skal, for så vidt det er rimeligt og muligt, bestræbe sig på at overholde denne forordning med hensyn til de i dette stykke omhandlede skibe.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »MARPOL 73/78«: den internationale konvention fra 1973 om forebyggelse af forurening fra skibe, som ændret ved protokollen fra 1978 tillige med ændringer dertil, som er trådt i kraft den 18. februar 2002
- 2) »revideret regel 13G i bilag I til MARPOL 73/78«: ændringerne til regel 13G i MARPOL 73/78 og til supplementet til IOPP-certifikatet som vedtaget ved MEPC-resolution 94 (46) af 27. april 2001, som træder i kraft den 1. september 2002
- 3) »olietankskib«: et olietankskib som defineret i regel 1, stk. 4, i bilag I til MARPOL 73/78
- 4) »dødvægt«: dødvægt som defineret i regel 1, stk. 22, i bilag I til MARPOL 73/78
- 5) »nyt olietankskib«: et nyt olietankskib som defineret i regel 1, stk. 26, i bilag I til MARPOL 73/78
- 6) »olietankskibe af kategori 1«: olietankskibe på 20 000 tons dødvægt og derover, som fører råolie, brændselolie, svær dieselolie eller smøreolie i lasten, og olietankskibe på 30 000 tons dødvægt og derover, som fører anden olie end ovennævnte, og som ikke opfylder kravene til nye olietankskibe i regel 1, stk. 26, i bilag I til MARPOL
- 7) »olietankskibe af kategori 2«: olietankskibe på 20 000 tons dødvægt og derover, som fører råolie, brændselolie, svær dieselolie eller smøreolie i lasten, og olietankskibe på 30 000 tons dødvægt og derover, som fører anden olie end ovennævnte, og som opfylder kravene til nye olietankskibe i regel 1, stk. 26 i bilag I til MARPOL 73/78

8) »olietankskibe af kategori 3«: olietankskibe på 5 000 tons dødvægt og derover, men mindre end anført i definition 6 og 7

9) »enkeltskroget olietankskib«: et olietankskib, der ikke opfylder kravene om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design i regel 13F i bilag I til MARPOL 73/78

10) »dobbeltskroget olietankskib«: et olietankskib, der opfylder kravene om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design i regel 13F i bilag I til MARPOL 73/78

11) »alder«: et skibs alder, udtrykt i antal år efter dets leveringsdato

12) »svær dieselolie«: dieselolie som defineret i den reviderede regel 13G i bilag I til MARPOL 73/78

13) »brændselolie«: tunge destillater eller restprodukter fra råolie eller blandinger af sådanne materialer som defineret i den reviderede regel 13G i bilag I til MARPOL 73/78.

Artikel 4

Enkeltskrogede olietankskibes overholdelse af kravene om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design

1. Det er ikke tilladt for olietankskibe at sejle under en medlemsstats flag, eller for olietankskibe uafhængigt af flag at anløbe havne eller offshore-terminaler under en medlemsstats jurisdiktion, efter årsdagen for datoen for skibets levering i det år, der er specificeret nedenfor, medmindre sådanne tankskibe er dobbeltskrogede:

- a) for olietankskibe af kategori 1:
 - 2003 for skibe leveret i 1973 eller tidligere
 - 2004 for skibe leveret i 1974 og 1975
 - 2005 for skibe leveret i 1976 og 1977
 - 2006 for skibe leveret i 1978, 1979 og 1980
 - 2007 for skibe leveret i 1981 eller senere.
- b) for olietankskibe af kategori 2:
 - 2003 for skibe leveret i 1973 eller tidligere
 - 2004 for skibe leveret i 1974 og 1975
 - 2005 for skibe leveret i 1976 og 1977
 - 2006 for skibe leveret i 1978 og 1979
 - 2007 for skibe leveret i 1980 og 1981
 - 2008 for skibe leveret i 1982
 - 2009 for skibe leveret i 1983
 - 2010 for skibe leveret i 1984
 - 2011 for skibe leveret i 1985
 - 2012 for skibe leveret i 1986
 - 2013 for skibe leveret i 1987
 - 2014 for skibe leveret i 1988
 - 2015 for skibe leveret i 1989 eller senere.

- c) for olietankskibe af kategori 3:
- 2003 for skibe leveret i 1973 eller tidligere
 - 2004 for skibe leveret i 1974 og 1975
 - 2005 for skibe leveret i 1976 og 1977
 - 2006 for skibe leveret i 1978 og 1979
 - 2007 for skibe leveret i 1980 og 1981
 - 2008 for skibe leveret i 1982
 - 2009 for skibe leveret i 1983
 - 2010 for skibe leveret i 1984
 - 2011 for skibe leveret i 1985
 - 2012 for skibe leveret i 1986
 - 2013 for skibe leveret i 1987
 - 2014 for skibe leveret i 1988
 - 2015 for skibe leveret i 1989 eller senere.

Artikel 7

Fristdato

Efter årsdagen for datoen for skibets levering i 2015 er det ikke tilladt, at

- olietankskibe af kategori 2 og 3 fortsat sejler under en medlemsstats flag i henhold til stk. 5 i den reviderede regel 13G i bilag I til MARPOL 73/78
- andre olietankskibe af kategori 2 og 3 som anført i første led anløber havne eller offshore-terminaler under en medlemsstats jurisdiktion, uanset at de fortsat fører et tredjelandets flag i henhold til stk. 5 i den reviderede regel 13G i bilag I til MARPOL 73/78.

2. Et olietankskib af kategori 1, som er 25 år gammelt og derover efter datoen for dets levering, skal opfylde en af følgende bestemmelser:

Artikel 8

- a) det skal have vingetanke eller dobbelte bundtanke, som ikke anvendes til transport af olie, og som opfylder bredde- og højdekravene i regel 13E, stk. 4, i bilag I til MARPOL 73/78, dække mindst 30 % af L_t på hver side af skibets fulde sidehøjde eller mindst 30 % af det projicerede bundareal inden for længden L_t i overensstemmelse med definitionen af L_t i regel 13E, stk. 2, i bilag I til MARPOL 73/78, eller
- b) det skal anvende hydrostatiske lastemetoder under hensyntagen til de retningslinjer, der er udarbejdet af IMO, MEPC-resolution 64 (36).

Undtagelser for skibe i vanskeligheder eller for skibe, der skal reparerer

1. Uanset bestemmelserne i artikel 4, 5 og 7 kan en medlemsstats kompetente myndigheder med forbehold af nationale bestemmelser under ekstraordinære omstændigheder tillade et skib at anløbe havne eller offshore-terminaler under nævnte medlemsstats jurisdiktion, når
- et olietankskib er i vanskeligheder og søger ly
 - et olietankskib uden last er på vej til en havn for reparation.

Artikel 5

Overholdelse af tilstandsvurderingsordningen for olietankskibe af kategori 1 og 2

1. Det er ikke tilladt for et olietankskib at anløbe havne eller offshoreterminaler under en medlemsstats jurisdiktion efter årsdagen for datoen for skibets levering i 2005 for skibe af kategori 1 og i 2010 for skibe af kategori 2, medmindre det opfylder kravene i tilstandsvurderingsordningen i artikel 6.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan tillade fortsat drift af et olietankskib, der fører medlemsstatens flag, efter årsdagen for datoen for skibets levering i 2005 for skibe af kategori 1 og i 2010 for skibe af kategori 2, men kun for så vidt det overholder tilstandsvurderingsordningen i artikel 6.

Artikel 9

Meddelelse til IMO

1. Formandskabet for Rådet, der handler på vegne af medlemsstaterne, og Kommissionen skal sammen informere IMO om vedtagelsen af denne forordning og i denne forbindelse henvise til artikel 211, stk. 3, i De Forenede Nationers havretskonvention.

2. I henhold til artikel 7 informerer hver medlemsstat IMO om sin beslutning om at forbyde et olietankskib, der sejler i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 5 i den reviderede regel 13G i bilag I til MARPOL 73/78, at anløbe havne eller offshore-terminaler under dens jurisdiktion på grundlag af stk. 8b i den reviderede regel 13G i bilag I til MARPOL 73/78.

Artikel 6

Tilstandsvurderingsordning

For så vidt angår artikel 5 anvendes den tilstandsvurderingsordning, der er vedtaget ved MEPC-resolution 94 (46) af 27. april 2001.

3. Hver medlemsstat underretter IMO, hvis den tillader, suspenderer, inddrager eller nægter sejlads for et olietankskib af kategori 1 eller 2, der har ret til at føre dens flag, i overensstemmelse med artikel 5 i denne forordning, på grundlag af stk. 8a i den reviderede regel 13G i bilag I til MARPOL 73/78.

Artikel 10

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 12, stk. 1, i Rådets direktiv 93/75/EØF⁽¹⁾, herefter benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 11

Ændringsprocedurer

Henvisningerne i artiklerne i denne forordning til reglerne i bilag I til MARPOL 73/78 og til MEPC-resolution 94 (46) og 95 (46) ændres i givet fald i henhold til proceduren i artikel 10, stk. 2, for at tilpasse dem til ændringer af disse regler og resolutioner, som er vedtaget i IMO, for så vidt sådanne ændringer ikke udvider denne forordnings anvendelsesområde.

Artikel 12

Ophævelse

Rådets forordning (EF) nr. 2978/94 ophæves fra 31. december 2007.

Artikel 13

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. september 2002.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/75/EØF af 13. september 1993 om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods (EFT L 247 af 5.10.1993, s. 19). Senest ændret ved Kommissionens direktiv 98/74/EF (EFT L 276 af 13.10.1998, s. 7).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 418/2002**af 6. marts 2002****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. marts 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi	
0702 00 00	052	196,3	
	204	150,0	
	212	129,8	
	624	216,8	
	999	173,2	
0707 00 05	052	170,2	
	068	150,3	
	204	73,7	
	624	135,7	
0709 90 70	999	132,5	
	052	146,6	
	204	69,2	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	999	107,9	
	052	57,5	
	204	46,9	
	212	58,0	
	220	41,2	
	421	29,6	
	600	59,5	
	624	75,8	
	999	52,6	
0805 50 10	052	44,8	
	600	50,5	
	999	47,6	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	40,7	
	388	111,3	
	400	112,3	
	404	99,5	
	508	98,3	
	512	95,6	
	524	83,8	
	528	90,0	
	720	123,8	
	728	132,3	
	999	98,8	
	0808 20 50	204	204,9
		388	81,9
400		109,8	
512		81,1	
528		88,3	
999		113,2	

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 419/2002

af 6. marts 2002

om ændring af forordning (EF) nr. 2390/1999 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1663/95 hvad angår form og indhold af de regnskabsoplysninger, som medlemsstaterne skal stille til rådighed for Kommissionen i forbindelse med proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansieringen af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 8,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽³⁾, særlig artikel 21, og til de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 4, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1663/95 af 7. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 729/70, for så vidt angår proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2025/2001⁽⁵⁾, skal de i artikel 4, stk. 1, litra c), omhandlede regnskabsoplysninger tilsendes Kommissionen senest den 10. februar i året efter afslutningen af regnskabsåret. I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 2390/1999⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1863/2001⁽⁷⁾, fastsættes form og indhold af de regnskabsoplysninger, der skal stilles til rådighed for Kommissionen i forbindelse med proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen. Det er nødvendigt at ændre forordning (EF) nr. 2390/1999 for at bringe den i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1663/95.

(2) For at Kommissionen kan varetage sine opgaver i forbindelse med den fælles landbrugspolitik, skal den være i stand til at kontrollere udviklingen på markederne for landbrugsprodukter og til at udarbejde finansielle overslag for disse markeder. I henhold til de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter er der en generel forpligtelse for medlemsstaterne og Kommissionen til at udveksle de nødvendige oplysninger, for at disse ordninger kan fungere korrekt. Med hensyn til kontrol

og overslag bør det være muligt at anvende de regnskabsoplysninger, medlemsstaterne sender til Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1663/95. Derfor og uafhængigt af forpligtelserne til informationsudveksling i henhold til de fælles markedsordninger bør forordning (EF) nr. 2390/1999 ændres for at gøre det muligt at anvende regnskabsoplysningerne til dette formål.

- (3) Beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger reguleres ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽⁸⁾. Denne forordning gælder fuldt ud i forbindelse med forordning (EF) nr. 2390/1999. Derfor bør Kommissionen, når den anvender de regnskabsoplysninger, der henvises til i artikel 4, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1663/95 til kontrol og udarbejdelse af overslag på landbrugsområdet iværksætte de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger i henhold til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 45/2001, særlig når data skal sammenfattes og gøres anonyme.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra EUGFL-Komiteén samt alle de involverede forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 2390/1999 ændres således:

1) Titlen affattes således:

»Kommissionens forordning (EF) nr. 2390/1999 af 25. oktober 1999 om form og indhold af de regnskabsoplysninger, der skal forelægges for Kommissionen i forbindelse med regnskabsafslutningen for EUGFL, Garantisektionen, samt i forbindelse med kontrol og udarbejdelse af overslag.«

2) I artikel 1 ændres »artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1663/95« til »artikel 4, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1663/95«.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

⁽²⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 158 af 8.7.1995, s. 6.

⁽⁵⁾ EFT L 274 af 17.10.2001, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT L 295 af 16.11.1999, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 259 af 27.9.2001, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

3) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. De i artikel 4, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1663/95 omhandlede regnskabsoplysninger skal udelukkende anvendes af Kommissionen i forbindelse med:

a) udførelsen af arbejdet vedrørende regnskabsafslutningen for EUGFL, Garantisektionen, i henhold til forordning (EF) nr. 1258/1999

b) kontrol med udviklingen og udarbejdelse af prognoser i landbrugssektoren.

2. Hvis de regnskabsoplysninger, der henvises til i stk. 1, omfatter personoplysninger, der er beskyttet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 (*), skal Kommissionen iværksætte de i henhold til

denne forordning nødvendige beskyttelsesforanstaltninger. Særlig hvis Kommissionen anvender regnskabsoplysninger til de formål, der henvises til i stk. 1, litra b), skal den gøre disse data anonyme og udelukkende behandle dem i sammenfattet form.

3. Kommissionen skal sikre, at de i stk. 1 omtalte regnskabsoplysninger garanteres fortrolighed og sikkerhed.

(*) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 420/2002
af 6. marts 2002
om omfordeling af importrettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 1095/2001 for ungtyre til opfedning

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1095/2001 af 5. juni 2001 om åbning og forvaltning af et toldkontingent for indførsel af ungtyre til opfedning (1. juli 2001 til 30. juni 2002) ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 3, og

ud fra følgende betragtning:

I artikel 1 i forordning (EF) nr. 1095/2001 blev der for perioden 1. juli 2001 til 30. juni 2002 åbnet et toldkontingent på 169 000 ungtyre til opfedning på højst 300 kg. I henhold til artikel 9 i denne forordning foretages der en omfordeling af

de mængder, som der ikke er ansøgt om importlicens for pr. 22. februar 2002 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De mængder, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1095/2001, beløber sig til 17 223 dyr.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 150 af 6.6.2001, s. 25.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 421/2002**af 6. marts 2002****om fastsættelse for februar 2002 af den specifikke vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i sukkersektoren**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1713/93 af 30. juni 1993 om særlige bestemmelser for anvendelse af landbrugsomregningskurserne i sukkersektoren ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1509/2001 ⁽³⁾, særlig artikel 1, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1878/2001 af 26. september 2001 om overgangsbestemmelser for ordningen med udligning af lageromkostninger for sukker ⁽⁴⁾ skal artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker ⁽⁵⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1527/2000 ⁽⁶⁾, fortsat anvendes for sukker, som overføres fra produktionsåret 2000/01 til regnskabet for produktionsåret 2001/02.
- (2) I artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1713/93 er det fastsat, at refusionsbeløbet for lageromkostninger, jf. artikel 8 i forordning (EF) nr. 2038/1999, omregnes til national valuta ved hjælp af en specifik landbrugsomregningskurs, der er lig med det pro rata-beregne-

de gennemsnit af de landbrugsomregningskurser, som gælder i oplagringsmåneden. Den specifikke landbrugsomregningskurs skal fastsættes hver måned for den foregående måned. For de refusionsbeløb, der skal anvendes fra den 1. januar 1999, bør fastsættelsen af omregningskurser som følge af indførelsen af den agromonetære ordning for euroen fra samme dato dog begrænses til de specifikke vekselkurser mellem euro og de nationale valutaer for de medlemsstater, som ikke har vedtaget den fælles valuta.

- (3) Anvendelsen af disse bestemmelser fører for februar 2002 til fastsættelse af den specifikke vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i nationale valutaer som angivet i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den specifikke vekselkurs, der anvendes til at omregne refusionsbeløbet for lageromkostninger, jf. artikel 8 i forordning (EF) nr. 2038/1999, til nationale valutaer, fastsættes for februar 2002 som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. marts 2002.

Den anvendes fra den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 159 af 1.7.1993, s. 94.

⁽³⁾ EFT L 200 af 25.7.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EFT L 258 af 27.9.2001, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 175 af 14.7.2000, s. 59.

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. marts 2002 om fastsættelse for februar 2002 af den specifikke vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i sukkersektoren

Specifikke vekselkurser		
1 EUR =	7,42959	danske kroner
	9,19024	svenske kroner
	0,611821	pund sterling

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2002/23/EF

af 26. februar 2002

om ændring af bilagene til Rådets direktiv 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester i og på korn, i og på levnedsmidler af animalsk oprindelse og på og i visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 86/362/EØF af 24. juli 1986 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester i og på korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/57/EF⁽²⁾, særlig artikel 10,

under henvisning til Rådets direktiv 86/363/EØF af 24. juli 1986 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester i og på levnedsmidler af animalsk oprindelse⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 2001/57/EF, særlig artikel 10,

under henvisning til Rådets direktiv 90/642/EØF af 27. november 1990 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager⁽⁴⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 2002/5/EF⁽⁵⁾, særlig artikel 7,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽⁶⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/103/EF⁽⁷⁾, særlig artikel 4, stk. 1, litra f), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De nye aktive stoffer flupyrsulfuron-methyl, pymetrozin, azoxystrobin og kresoxim-methyl (de pågældende aktive stoffer) blev optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF ved Kommissionens direktiv 2001/49/EF⁽⁸⁾, 2001/87/EF⁽⁹⁾, 98/47/EF⁽¹⁰⁾ og 1999/1/EF⁽¹¹⁾ til anvendelse henholdsvis som herbicid på korn, insekticid på korn, frugt, grøntsager, bælgfrugter, oliefrø og humle, som fungicid uden angivelse af særlige anvendelsesformål og som fungicid på korn, kernefrugter og vinstokke.
- (2) Optagelsen af de pågældende aktive stoffer i bilag I var baseret på en vurdering af de oplysninger, der var forelagt om de foreslåede anvendelsesformål. Nogle medlemsstater har forelagt oplysninger om disse anvendelsesformål i henhold til artikel 4, stk. 1, litra f), i

direktiv 91/414/EØF. De foreliggende oplysninger er blevet gennemgået og er tilstrækkelige til, at der kan fastsættes maksimalgrænseværdier.

- (3) Findes der ingen EF-maksimalgrænseværdi og heller ingen midlertidig maksimalgrænseværdi, skal medlemsstaterne fastsætte en midlertidig national maksimalgrænseværdi i henhold til artikel 4, stk. 1, litra f), i direktiv 91/414/EØF, inden plantebeskyttelsesmidler, der indeholder disse aktive stoffer, kan godkendes.
- (4) Med henblik på optagelsen i bilag I til direktiv 91/414/EØF afsluttedes den tekniske og videnskabelige vurdering i form af Kommissionens reviderede vurderingsrapporter om de pågældende aktive stoffer. Rapporterne blev afsluttet den 16. oktober 1998, 27. april 2001, 22. april 1998 og 27. juli 2001 for henholdsvis kresoxim-methyl, flupyrsulfuron-methyl, azoxystrobin og pymetrozin. I rapporterne er den accepterede daglige indtagelse (ADI) for kresoxim-methyl fastsat til 0,4 mg/kg legemsvægt pr. dag, for flupyrsulfuron-methyl til 0,035 mg/kg legemsvægt pr. dag, for azoxystrobin til 0,1 mg/kg legemsvægt pr. dag og for pymetrozin til 0,03 mg/kg legemsvægt pr. dag. Forbrugernes livslange eksponering for fødevarer behandlet med de pågældende aktive stoffer er blevet vurderet efter de procedurer og den praksis, der følges i EF, under hensyntagen til de retningslinjer, der er offentliggjort af WHO⁽¹²⁾, og udtalelse fra Den Videnskabelige Komité for Planter⁽¹³⁾ om den anvendte metodologi, og det er blevet beregnet, at de foreslåede maksimalgrænseværdier ikke giver anledning til overskridelse af ADI.
- (5) Der blev ikke fundet akutte toksiske virkninger, som kræver fastsættelse af en akut referencedosis, under de vurderinger og drøftelser, der gik forud for optagelsen af flupyrsulfuron-methyl, azoxystrobin og kresoxim-methyl i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Den akutte referencedosis for pymetrozin blev fastsat til 0,1 mg/kg legemsvægt pr. dag. Ifølge eksponeringsvurderingen vil de foreslåede maksimalgrænseværdier ikke resultere i en uacceptabel akut eksponering af forbrugerne.

⁽¹⁾ EFT L 221 af 7.8.1986, s. 37.

⁽²⁾ EFT L 208 af 1.8.2001, s. 36.

⁽³⁾ EFT L 221 af 7.8.1986, s. 43.

⁽⁴⁾ EFT L 350 af 14.12.1990, s. 71.

⁽⁵⁾ EFT L 34 af 5.2.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 304 af 21.11.2001, s. 14.

⁽⁸⁾ EFT L 176 af 29.6.2001, s. 61.

⁽⁹⁾ EFT L 276 af 19.10.2001, s. 17.

⁽¹⁰⁾ EFT L 191 af 7.7.1998, s. 50.

⁽¹¹⁾ EFT L 21 af 28.1.1999, s. 21.

⁽¹²⁾ Guidelines for predicting dietary intake of pesticide residues (revised), prepared by the GEMS/Food Programme in collaboration with the Codex Committee on Pesticide Residues, offentliggjort af World Health Organisation 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

⁽¹³⁾ Den Videnskabelige Komité for Planter udtalelse om spørgsmål om ændring af bilagene til Rådets direktiv 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF af 14. juli 1998 (http://europa.eu.int/comm/dg24/health/sc/scp/out21_en.html).

(6) For at beskytte forbrugerne mod at blive eksponeret for rester i eller på produkter, for hvilke der ikke er givet nogen godkendelse, bør de midlertidige maksimalgrænseværdier sættes til bestemmelsesgrænseværdien for alle de produkter, der er omfattet af direktiv 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF. Fastsættelsen af midlertidige EF-maksimalgrænseværdier er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan fastsætte midlertidige maksimalgrænseværdier for flupyrsulfuron-methyl, pymetrozin, azoxystrobin og kresoxim-methyl i henhold til artikel 4, stk. 1, litra f), i direktiv 91/414/EØF og i henhold til dets bilag VI. Fire år anses for at være en tilstrækkelig lang periode til at fastsætte de fleste yderligere anvendelsesformål for de pågældende aktive stoffer. Derefter bør de midlertidige maksimalgrænseværdier gå over til at være definitive.

(7) EF gav Verdenshandelsorganisationen meddelelse om udkastet til Kommissionens direktiv, og WTO's bemærkninger er taget i betragtning ved færdiggørelsen af direktivet. Kommissionen vil kunne undersøge maksimalgrænseværdier for bestemte kombinationer af pesticider og afgrøder, der anvendes i tredjelande, hvis der forelægges acceptable data.

(8) Der er taget hensyn til udtalelser fra Den Videnskabelige Komité for Planter, især råd og henstillinger om beskyttelse af forbrugere af fødevarer, der er behandlet med pesticider.

(9) Dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Følgende maksimalgrænseværdier for pesticidrester indsættes i del A i bilag II til direktiv 86/362/EØF:

Pesticidrest	Maksimalgrænseværdi (mg/kg)
Flupyrsulfuron-methyl	0,02 (*) (P) ...korn
Pymetrozin	0,02 (*) (P) ...korn

(*) Angiver bestemmelsesgrænseværdien.

(P) Angiver midlertidig maksimalgrænseværdi. I de tilfælde, hvor maksimalgrænseværdien for flupyrsulfuron-methyl og pymetrozin er angivet som »(P)«, for de landbrugsprodukter, der er anført i bilag II til direktiv 86/362/EØF, skal den forstås som midlertidig efter artikel 4, stk. 1, litra f), i direktiv 91/414/EØF.

Pr. 1. december 2005 ophører de midlertidige maksimalgrænseværdier for flupyrsulfuron-methyl og pymetrozin med at være midlertidige og bliver definitive, jf. artikel 4, stk. 1, i direktiv 86/362/EØF.

Artikel 2

Følgende pesticidrester indsættes i del B i bilag II til direktiv 86/363/EØF:

Pesticidrest	Maksimalgrænseværdi (mg/kg)		
	I kød, herunder fedt, kødvarer, slagteaffald og animalsk fedt som anført i bilag I under KN-kode 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, ex 0208, 0209 00, 0210, 1601 00, 1602,	I mælk og mejeriprodukter som anført i bilag I under KN-kode 0401, 0402, 0405 00 og 0406	I friske æg uden skal, fugleæg og æggeblommer som anført i bilag I under KN-kode 0407 00 og 0408
Pymetrozin	0,01 (*) (P)	0,01 (*) (P)	0,01 (*) (P)

(*) Angiver bestemmelsesgrænseværdien.

(P) Angiver midlertidig maksimalgrænseværdi. I de tilfælde, hvor, maksimalgrænseværdien for pymetrozin er angivet som »(P)«, for de landbrugsprodukter, der er anført i bilag II til direktiv 86/363/EØF, skal den forstås som midlertidig efter artikel 4, stk. 1, litra f), i direktiv 91/414/EØF.

Pr. 1. december 2005 ophører de midlertidige maksimalgrænseværdier for pymetrozin med at være midlertidige og bliver definitive, jf. artikel 4, stk. 1, i direktiv 86/363/EØF.

Artikel 3

Maksimalgrænseværdierne for flupyrsulfuron-methyl og pymetrozin i bilaget til nærværende direktiv indsættes i bilag II til direktiv 90/642/EØF. Maksimalgrænseværdierne for azoxystrobin i bilaget til nærværende direktiv afløser dem, der er fastsat i bilag II til direktiv 90/642/EØF.

Artikel 4

Den midlertidige maksimalgrænseværdi for kresoxim-methyl i bilag II til direktiv 90/642/EØF ændres til 0,2 mg/kg ^(P) for jordbær. ^(P) angiver midlertidig maksimalgrænseværdi.

For kresoxim-methyl bliver de midlertidige maksimalgrænseværdier definitive pr. 19. oktober 2004.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne sætter de fornødne love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. august 2002. De underretter straks Kommissionen herom.
2. Disse bestemmelser anvendes fra den 1. september 2002.
3. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 6

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

Grupper af og eksempler på individuelle produkter, for hvilke der gælder MRL	Pesticidrester og maksimalgrænseværdier (mg/kg)		
	Flupyrsulfuron-methyl	Azoxystrobin	Pymetrozin
1. Frugter, friske, tørrede, ikke kogte, konserverede ved frysning, ikke tilsat sukker; nødder	0,02 (P) (*)		
i) CITRUSFRUGTER Grapefrugter Citroner Limefrugter Mandariner (herunder klementiner og lignende krydsninger) Appelsiner Pomelo Andre		1 (P)	0,3 (P)
ii) TRÆNØDDER (også afskallede) Mandler Paranødder Akajounødder Kastanjer Kokosnødder Hasselnødder Macadamia Pekannødder Pinjekerner Pistacienødder Valnødder Andre		0,1 (P) (*)	0,02 (P) (*)
iii) KERNEFRUGTER Æbler Pærer Kvæder Andre		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
iv) STENFRUGTER Abrikoser Kirsebær Ferskner (herunder nektariner og lignende krydsninger) Blommer Andre		0,05 (P) (*)	0,05 (P) 0,05 (P) 0,02 (P) (*)
v) BÆR OG SMÅFRUGTER			0,02 (P) (*)
a) Spisedruer og druer til vinfremstilling Spisedruer Druer til vinfremstilling		2	
b) Jordbær (undtagen vildtvoksende)		2 (P)	
c) Stængelfrugter (undtagen vildtvoksende) Brombær Korbær Loganbær Hindbær Andre		0,05 (P) (*)	

Grupper af og eksemper på individuelle produkter, for hvilke der gælder MRL	Pesticidrester og maksimalgrænseværdier (mg/kg)		
	Flupyrsulfuron- methyl	Azoxystrobin	Pymetrozin
d) Andre små frugter og bær (undtagen vildtvoksede)		0,05 (P) (*)	
Blåbær			
Tranebær			
Ribs og solbær (røde, hvide)			
Stikkelsbær			
Andre			
e) Vildtvoksede bær og frugter		0,05 (P) (*)	
vi) DIVERSE FRUGTER			0,02 (P) (*)
Avocadoer			
Bananer		2	
Dadler			
Figner			
Kiwifrugter			
Kumquats			
Litchiblommer			
Mangofrugter			
Oliven			
Passionsfrugter			
Ananas			
Granatæbler			
Andre		0,05 (P) (*)	
2. Grøntsager, friske eller ubehandlede, frosne eller tørrede	0,02 (P) (*)		
i) RØD- OG KNOLDGRØNTSAGER			0,02 (P) (*)
Rødbeder			
Gulerødder		0,2 (P)	
Knoldselleri			
Peberrod		0,2 (P)	
Jordskokker			
Pastinakker		0,2 (P)	
Persillerod		0,2 (P)	
Radiser			
Skorzonerrod		0,2 (P)	
Søde kartofler			
Kålroer			
Majroer			
Yams			
Andre		0,05 (P) (*)	
ii) LØG		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
Hvidløg			
Løg, almindelig			
Skalotteløg			
Forårsløg			
Andre			
(iii) FRUGTGRØNTSAGER			
a) Solanacea			
Tomater		2 (P)	0,5 (P)
Peberfrugter		2 (P)	1 (P)
Auberginer		2 (P)	0,5 (P)
Andre		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)

Grupper af og eksempler på individuelle produkter, for hvilke der gælder MRL	Pesticidrester og maksimalgrænseværdier (mg/kg)		
	Flupyrsulfuron-methyl	Azoxystrobin	Pymetrozin
b) Cucurbitae — spiselig skræl Agurker Drueagurker Courgetter Andre		1 (P)	0,5 (P)
c) Cucurbitae — ikke spiselig skræl Meloner Græskar Vandmeloner Andre		0,5 (P)	0,2 (P)
d) Sukkermajs		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
iv) KÅL		0,05 (P) (*)	
a) Blomsterkål Broccoli Blomkål Andre			0,02 (P) (*)
b) Hovedkål Rosenkål Hvid- og rødkål Andre			0,05 (P) 0,02 (P) (*)
c) Bladkål Kinakål Grønkål Andre			0,02 (P) (*)
d) Kålrabi			0,02 (P) (*)
v) BLADGRØNTSAGER OG FRISKE URTER			
a) Salat og lignende Karse Vårsalat Hoved- og pluksalat Endivie, bredbladet Andre		3 (P)	1 (P)
b) Spinat og lignende Spinat Bladbeder Andre		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
c) Brøndkarse		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
d) Julesalat		0,2 (P)	0,02 (P) (*)
e) Urter Kørvel Purløg Persille Selleriblade Andre		0,05 (P) (*)	1 (P)
vi) BÆLGFRUGTER (friske) Bønner, med bælg Bønner, uden bælg Ærter, med bælg		1 (P) 0,5 (P)	0,02 (P) (*)

Grupper af og eksempler på individuelle produkter, for hvilke der gælder MRL	Pesticidrester og maksimalgrænseværdier (mg/kg)		
	Flupyrsulfuron-methyl	Azoxystrobin	Pymetrozin
Ærter, uden bælg Andre		0,2 (P) 0,05 (P) (*)	
vii) STÆNGELGRØNTSAGER (friske) Asparges Spanske artiskokker Blegselleri Fennikel Artiskokker Porrer Rabarber Andre			0,02 (P) (*)
viii) SVAMPE a) Svampe, dyrkede b) Svampe, vildtvoksende		5 (P) 1 (P) 0,1 (P) 0,05 (P) (*) 0,05 (P) (*)	
3. Bælgfrugter (tørrede) Bønner Linser Ærter Andre	0,02 (P) (*)	0,1 (P)	0,02 (P) (*)
4. Oliefrø Hørfrø Jordnødder Valmuefrø Sesamfrø Solsikkefrø Rapsfrø Sojabønner Sennepsfrø Bomuldsfrø Andre	0,05 (P) (*)	0,05 (P) (*)	
5. Kartofler Nye kartofler Spisekartofler	0,02 (P) (*)	0,05 (P) (*)	0,05 (P) 0,02 (P) (*)
6. Te (blade og stilke, tørrede, også fermenterede, af <i>Camellia sinensis</i>)	0,05 (P) (*)	0,1 (P) (*)	0,1 (P) (*)
7. Humle (tørret), herunder humlepellets og ikke-koncentreret pulver	0,05 (P) (*)	20 (P)	5 (P)

(P) Angiver midlertidig maksimalgrænseværdi. I de tilfælde, hvor maksimalgrænseværdien for flupyrsulfuron-methyl, pymetrozin og azoxystrobin er angivet som »(P)« for de landbrugsprodukter, der er anført i bilag II til direktiv 90/642/EØF, skal den forstås som midlertidig efter artikel 4, stk. 1, litra f), i direktiv 91/414/EØF.

Pr. 1. december 2005 ophører de midlertidige maksimalgrænseværdier for flupyrsulfuron-methyl og pymetrozin med at være midlertidige og bliver definitive, jf. artikel 3 i direktiv 90/624/EØF. For azoxystrobin er datoen 1. august 2003.

(*) Angiver bestemmelsesgrænseværdien.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 28. februar 2002

om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne

(2002/192/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til artikel 4 i den protokol, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union (i det følgende benævnt »Schengen-protokollen«),

under henvisning til, at Irlands regering i sin skrivelse af 16. juni 2000 og af 1. november 2001 til Rådets formand har anmodet om at deltage i de bestemmelser i Schengen-reglerne, som er angivet i disse skrivelser,

under henvisning til Kommissionens udtalelse af 14. september 2000 om denne anmodning, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Irland har en særlig stilling med hensyn til de områder, der er omhandlet i afsnit IV i tredje del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, hvilket er anerkendt i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling og i protokollen om anvendelse af visse aspekter af artikel 14 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på Det Forenede Kongerige og på Irland, som i Amsterdam-traktaten er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.
- (2) Schengen-reglerne er tænkt og fungerer som et sammenhængende hele, der skal accepteres og gennemføres fuldt ud af alle stater, der støtter princippet om ophævelse af personkontrollen ved deres fælles grænser.
- (3) Schengen-protokollen giver mulighed for, at Irland kan deltage i nogle af bestemmelserne i Schengen-reglerne på grund af Irlands ovennævnte særlige stilling.
- (4) Irland påtager sig en medlemsstats forpligtelser i henhold til de artikler i Schengen-konventionen af 1990, der er anført i denne afgørelse.
- (5) Under henvisning til Irlands ovennævnte særlige stilling deltager Irland i henhold til denne afgørelse ikke i grænsebestemmelserne i Schengen-konventionen af 1990 om

gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 (i det følgende benævnt »Schengen-konventionen«).

- (6) I betragtning af de alvorlige spørgsmål, der omhandles i artikel 26 og 27 i Schengen-konventionen, anvender Irland disse artikler sammen med de foranstaltninger, der henvises til i denne afgørelse og som bygger på disse artikler.
- (7) Irland har anmodet om at deltage i de samlede bestemmelser i Schengen-reglerne vedrørende oprettelse og drift af Schengen-informationssystemet (i det følgende benævnt »SIS«), undtagen de bestemmelser, der vedrører de i artikel 96 i Schengen-konventionen omhandlede indberetninger og de øvrige bestemmelser i tilknytning hertil.
- (8) Det er Rådets opfattelse, at Irlands eventuelle delvise deltagelse i Schengen-reglerne må respektere sammenhængen i de emneområder, der udgør disse regler som helhed.
- (9) Rådet anerkender således Irlands ret til i henhold til artikel 4 i Schengen-protokollen at fremsætte en anmodning om delvis deltagelse, men noterer samtidig, at det er nødvendigt at vurdere den virkning, som Irlands delvise deltagelse i bestemmelserne vedrørende oprettelse og drift af SIS har på fortolkningen af de øvrige relevante bestemmelser i Schengen-reglerne og på de finansielle følger heraf.
- (10) Den procedure, der er fastlagt i artikel 2, stk. 1, i aftalen mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om fastsættelse af rettigheder og forpligtelser mellem Republikken Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den ene side og Republikken Island og Kongeriget Norge på den anden side på de områder af Schengen-reglerne, der gælder for disse stater⁽¹⁾, er blevet overholdt —

⁽¹⁾ EFT L 15 af 20.1.2000, s. 2.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Irland deltager i følgende bestemmelser i Schengen-reglerne:

a) For så vidt angår bestemmelserne i Schengen-konventionen med tilhørende slutakt og fælles erklæringer:

- i) artikel 26 og 27
artikel 39
artikel 44
artikel 46 og 47, med undtagelse af artikel 47, stk. 2, litra c)
artikel 48 til 51
artikel 52 og 53
artikel 54 til 58
artikel 59
artikel 61 til 66
artikel 67 til 69
artikel 71, 72 og 73
artikel 75 og 76
artikel 126 til 130, for så vidt de vedrører bestemmelser, som Irland deltager i, jf. dette nr.
fælles erklæring 3 i slutakten om artikel 71, stk. 2.

ii) Følgende bestemmelser vedrørende Schengen-informationsssystemet, for så vidt de ikke vedrører artikel 96:

- artikel 92
artikel 93, 94 og 95
artikel 97 til 100
artikel 101 med undtagelse af dennes stk. 2
artikel 102 til 108
artikel 109, 110 og 111, for så vidt angår personoplysninger, der er registreret i den nationale del af Irlands SIS
artikel 112 og 113
artikel 114, for så vidt angår personoplysninger, der er registreret i den nationale del af Irlands SIS
artikel 115 til 118.

iii) Andre bestemmelser vedrørende Schengen-informationsssystemet:

- artikel 119.

b) For så vidt angår bestemmelserne i aftalerne om tiltrædelse af Schengen-konventionen med tilhørende slutakter og fælles erklæringer:

- i) aftalen af 27. november 1990 om Den Italienske Republiks tiltrædelse: artikel 4
- ii) aftalen af 25. juni 1991 om Kongeriget Spaniens tiltrædelse: artikel 4 og slutakt, del III, erklæring 2
- iii) aftalen af 25. juni 1991 om Den Portugisiske Republiks tiltrædelse: artikel 4, 5 og 6

iv) aftalen af 6. november 1992 om Den Helleniske Republiks tiltrædelse: artikel 3, 4 og 5 og slutakt, del III, erklæring 2

v) aftalen af 28. april 1995 om Republikken Østrigs tiltrædelse: artikel 4

vi) aftalen af 19. december 1996 om Kongeriget Danmarks tiltrædelse: artikel 4 og 6 og slutakt, del II, fælles erklæring 3

vii) aftalen af 19. december 1996 om Republikken Finlands tiltrædelse: artikel 4 og 5 og slutakt, del II, fælles erklæring 3

viii) aftalen af 19. december 1996 om Kongeriget Sveriges tiltrædelse: artikel 4 og 5 og slutakt, del II, fælles erklæring 3.

c) For så vidt angår bestemmelserne i følgende afgørelser vedtaget af Schengen-Eksekutivkomitéen, nedsat i medfør af Schengen-konventionen, for så vidt de vedrører de bestemmelser, hvori Irland deltager i medfør af litra a):

i) SCH/Com-ex (93) 14 (forbedring af det praktiske retlige samarbejde for at bekæmpe ulovlig narkotikahandel)

SCH/Com-ex (94) 28 rev (den i artikel 75 omhandlede attest for medbringelse af narkotika og psykotrope stoffer)

SCH/Com-ex (98) 26 def. (oprettelse af Det Stående Udvalg for Schengen-konventionen), under forudsætning af at der træffes en intern aftale om retningslinjerne for irske eksperter deltager i tjenesterejser afholdt i den relevante rådsgruppes regi

SCH/Com-ex (98) 51 rev 3 (grænseoverskridende politisamarbejde om forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger efter anmodning)

SCH/Com-ex (98) 52 (retningslinjer for grænseoverskridende politisamarbejde)

SCH/Com-ex (99) 1 rev 2 (reglerne for narkotika)

SCH/Com-ex (99) 6 (telekommunikation)

SCH/Com-ex (99) 8 rev 2 (aflønning af informanter)

SCH/Com-ex (99) 11 rev 2 (aftale vedrørende samarbejde om sagsanlæg for færdselsforseelser)

SCH/Com-ex (99) 18 (forbedring af politisamarbejdet om forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger).

ii) SCH/Com-ex (97) 2 rev 2 (tilslag for bud på forundersøgelsen vedrørende SIS II)

SCH/Com-ex (97) 18 (Norges og Islands andel i udgifterne til drift af C.SIS)

SCH/Com-ex (97) 24 (udvikling af SIS)

SCH/Com-ex (97) 35 (ændring af den finansielle ordning vedrørende C.SIS)

SCH/Com-ex (98) 11 (C.SIS med 15/18 tilslutninger)

SCH/Com-ex (99) 5 (Sirene-håndbogen).

d) For så vidt angår bestemmelserne i følgende erklæringer vedtaget af Eksekutivkomitéen, nedsat i medfør af Schengen-konventionen, for så vidt de vedrører de bestemmelser, hvori Irland deltager i medfør af litra a):

- i) SCH/Com-ex (96) decl 6 rev 2 (erklæring om udlevering).
- ii) SCH/Com-ex (97) decl 13 rev 2 (bortførelse af mindreårige)
SCH/Com-ex (99) decl 2 rev (SIS-struktur).

Artikel 2

1. Det kompetente ministerium, der er omhandlet i bestemmelsen i artikel 65, stk. 2, i Schengen-konventionen, er Ministeriet for Retlige Anliggender, Ligestilling og Lovreformer.

2. Irland deltager i følgende rådsakter:

- a) afgørelse 2000/586/RIA af 28. september 2000 om indførelse af en procedure til ændring af artikel 40, stk. 4 og 5, artikel 41, stk. 7, og artikel 65, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser ⁽¹⁾, i det omfang afgørelsen vedrører artikel 65, stk. 2, i konventionen af 1990
- b) direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere ⁽²⁾
- c) direktiv 2001/51/EF af 28. juni 2001 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 ⁽³⁾

Artikel 3

Den delegation, der repræsenterer Irlands nationale tilsynsmyndighed i den fælles tilsynsmyndighed oprettet i medfør af artikel 115 i Schengen-konventionen af 1990, kan ikke deltage ved afstemninger i den fælles tilsynsmyndighed om spørgsmål, der vedrører anvendelsen af bestemmelser i Schengen-reglerne eller bygger på Schengen-regler, som Irland ikke deltager i.

Artikel 4

1. Med forbehold af artikel 6, stk. 3, får bestemmelserne i artikel 1 virkning mellem Irland og medlemsstaterne og andre stater, for hvilke disse bestemmelser allerede har fået virkning,

⁽¹⁾ EFT L 248 af 3.10.2000, s. 1.
⁽²⁾ EFT L 149 af 2.6.2001, s. 34.
⁽³⁾ EFT L 187 af 10.7.2001, s. 45.

når betingelserne for disse bestemmelsers gennemførelse er opfyldt i alle disse medlemsstater og andre lande, ved en afgørelse truffet af Rådet. Rådet kan beslutte at fastsætte forskellige datoer for de forskellige bestemmelsers virkning efter emneområde.

2. Inden bestemmelserne i artikel 1 får virkning i overensstemmelse med ovenstående stk. 1, træffer Rådet afgørelse om de retlige og tekniske betingelser, herunder bestemmelser vedrørende beskyttelse af personoplysninger, for Irlands deltagelse i de bestemmelser, der henvises til i artikel 1, litra a), nr. ii) og iii), litra c), nr. ii), og litra d), nr. ii).

3. Enhver afgørelse i medfør af stk. 1 og 2 træffes af Rådet med enstemmighed blandt de i Schengen-protokollens artikel 1 nævnte medlemmer og med tilslutning fra Irlands regeringsrepræsentant. Det Forenede Kongeriges regeringsrepræsentant deltager også i de afgørelser, som Rådet træffer i medfør af denne artikel.

Artikel 5

1. Irland er forpligtet af følgende rådsakter:

- a) afgørelse 1999/323/EF af 3. maj 1999 om en finansforordning vedrørende budgetaspekterne af Rådets generalsekretærs forvaltning af de kontrakter, som han indgår som repræsentant for visse medlemsstater vedrørende installering og drift af forvaltningsenhedens server til on-line-hjælp og Sirene-nettet, fase II ⁽⁴⁾, og enhver ændring heraf.
- b) afgørelse 2000/265/EF af 27. marts 2000 om en finansforordning vedrørende budgetaspekterne af Rådets vicegeneralsekretærs forvaltning af de kontrakter, som han indgår som repræsentant for visse medlemsstater om oprettelse og drift af kommunikationsinfrastrukturen i Schengen-sammenhæng (Sisnet) ⁽⁵⁾ og enhver ændring heraf.
- c) afgørelse 2000/777/EF af 1. december 2000 om en fuldstændig gennemførelse af Schengen-reglerne i Danmark, Finland og Sverige samt i Island og Norge ⁽⁶⁾.
- d) forordning (EF) nr. 2424/2001 af 6. december 2001 om udviklingen af den anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) ⁽⁷⁾.
- e) afgørelse 2001/886/RIA af 6. december 2001 om udviklingen af den anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) ⁽⁸⁾.

2. Irland afholder alle omkostninger i forbindelse med de tekniske aspekter af en delvis deltagelse i driften af SIS.

Artikel 6

1. Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den træder i kraft den 1. april 2002.

⁽⁴⁾ EFT L 123 af 15.5.1999, s. 51.
⁽⁵⁾ EFT L 85 af 6.4.2000, s. 12. Senest ændret ved afgørelse 2000/664/EF (EFT L 278 af 31.10.2000, s. 24).
⁽⁶⁾ EFT L 309 af 9.12.2000, s. 24.
⁽⁷⁾ EFT L 328 af 13.12.2001, s. 4.
⁽⁸⁾ EFT L 328 af 13.12.2001, s. 1.

2. Fra datoen for denne afgørelses vedtagelse anses Irland for i henhold til artikel 5 i Schengen-protokollen uigenkaldeligt at have meddelt formanden for Rådet, at det ønsker at deltage i alle forslag og initiativer, som bygger på de i artikel 1 nævnte Schengen-regler.
3. Foranstaltninger, der bygger på de i artikel 1 nævnte Schengen-regler, og som er vedtaget før vedtagelsen af den rådsafgørelse, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, herunder de i artikel 2, stk. 2, litra a) til c), nævnte foranstaltninger, får virkning for Irland på den eller de datoer, hvor Rådet i henhold til artikel 4 beslutter at lade de i artikel 1 nævnte Schengen-regler træde i kraft for Irland, medmindre der i selve foranstaltningen er fastsat en senere dato.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2002.

På Rådets vegne

A. ACEBES PANIAGUA

Formand

RÅDETS BESLUTNING

af 28. februar 2002

om Den Franske Republiks ydelse af en ekstraordinær national støtte til destillation af visse produkter fra vinsektoren

(2002/193/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til begæring indgivet af Den Franske Republiks regering den 21. januar 2002, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 29 i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin⁽¹⁾ åbnes der mulighed for, at Fællesskabet med henblik på at støtte vinmarkedet og derigennem lette den fortsatte forsyning med vindestillater yder støtte til destillation af vin.
- (2) I artikel 30 i nævnte forordning åbnes der mulighed for krsedestillation i tilfælde af ekstraordinære markedsforstyrrelser som følge af stor overskudsproduktion og/eller kvalitetsproblemer.
- (3) Der er i produktionsåret 2000/2001 sket en forværring i markedssituationen i Frankrig, der er karakteriseret ved en forøgelse af lagrene af bordvin og ved et fald i salget i forhold til produktionsåret 1999/2000. Lagrene af denne vintype var den 31. juli 2001 på 17,5 mio. hl, hvilket svarer til en stigning på 62 % i forhold til de to foregående produktionsår.
- (4) Situationen på det franske marked kan også forklares ved, at der har været en større produktion på fællesskabsplan i de to seneste produktionsår til trods for et fald i produktionen i Frankrig i produktionsåret 2000/2001, og ved, at forbrugerne er gået bort fra almindelige konsumbordvine, mens landvine af bestemte druesorter mødes af konkurrence fra de nye producentlande.
- (5) Disse forhold har skabt en særlig negativ situation i produktionsåret 2001/2002, der har medført et kraftigt fald på henholdsvis 18 % og 25 % i indkomsterne og priserne i denne sektor.
- (6) Anvendelsen af destillationsordningen i ovennævnte artikel 29 har ikke genskabt ligevægten på markedet i Frankrig, hvilket navnlig skyldes, at forholdsvis få har

accepteret den foreslåede pris, da vinpriserne på det franske marked fortsat ligger over destillationsprisen til trods for den forværrede situation, og at der er blevet indgået væsentligt færre kontrakter på fællesskabsplan.

- (7) På baggrund af denne uligevægt på markedet for bordvin har den franske regering anmodet om en krsedestillation på 4,5 mio. hl bordvin i henhold til artikel 30 i nævnte forordning. I forbindelse med krsedestillation fastsættes der en pris, som skal betales til producenterne. Denne pris var tidligere 1,914 EUR/% vol./hl, hvilket den franske regering finder helt utilstrækkeligt til at genskabe ligevægten på markedet.
- (8) For at rette op på denne situation påtænker den franske regering inden for det kontingent på 4 mio. hektoliter, hvis åbning blev godkendt af Forvaltningskomitéen for Vin den 8. februar 2002 på forslag af Kommissionen, at yde en ekstraordinær national støtte til producenter, der leverer vin til destillation som omhandlet i artikel 30 i nævnte forordning, således at den pris, der skal betales til producenterne i forbindelse med denne destillation, kan hæves til højst 2,744 EUR/% vol./hl med en anslået maksimal omkostning ved denne nationale foranstaltning på ca. 39,84 mio. EUR.
- (9) Der foreligger derfor ekstraordinære omstændigheder, som gør, at denne støtte som en fravigelse af reglerne og udelukkende i det omfang, der er strengt nødvendigt for at genoprette den konstaterede uligevægt, kan anses for forenelig med det fælles marked på de i denne beslutning omhandlede betingelser —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det anses for foreneligt med det fælles marked, at den franske regering yder en ekstraordinær støtte til destillation af 4 mio. hektoliter bordvin på fransk territorium til et beløb af højst 39,84 mio. EUR, svarende til det beløb, der er nødvendigt for at hæve vinprisen til 2,744 EUR/% vol./hl som led i iværksættelsen af krsedestillation i henhold til artikel 30 i forordning (EF) nr. 1493/1999.

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2585/2001 (EFT L 345 af 29.12.2001, s. 10).

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2002.

På Rådets vegne
A. ACEBES PANIAGUA
Formand

RÅDETS BESLUTNING

af 28. februar 2002

om Den Italienske Republiks ydelse af en ekstraordinær national støtte til destillation af visse produkter fra vinsektoren

(2002/194/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til begæring indgivet af Den Italienske Republiks regering den 31. januar 2002, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 29 i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin⁽¹⁾ åbnes der mulighed for, at Fællesskabet med henblik på at støtte vinmarkedet og derigennem lette den fortsatte forsyning med vindestillater yder støtte til destillation af vin.
- (2) I artikel 30 i nævnte forordning åbnes der mulighed for krsedestillation i tilfælde af ekstraordinære markedsforstyrrelser som følge af stor overskudsproduktion og/eller kvalitetsproblemer.
- (3) Produktionsåret 2001/2002 er kendetegnet af en krise, som kan tilskrives manglende balance mellem udbud og efterspørgsel. Grunden er ikke i så høj grad overproduktion, men snarere et meget stort udbud på det indre marked som følge af de stadig større lagre og den stigende import af vin fra tredjelande. Det italienske marked har navnlig været karakteriseret af betydelige overskydende mængder af især hvide bordvine; lagrene af bordvin er således steget med 70 % i forhold til 1999. Desuden er de gennemsnitlige priser for denne vintype faldet med 23 % i forhold til produktionsåret 1998/1999 med et betydeligt fald i producentindkomsterne til følge.
- (4) Der er med den frivillige destillation af bordvin for at sikre forsyningen af markedet for konsumalkohol i henhold til artikel 29 i forordning (EF) nr. 1493/1999 ikke opnået nogen forbedring af markedssituationen i Italien, da der er indgået kontrakter i et omfang, der svarer til det dobbelte af de tilladte mængder.
- (5) På baggrund af denne ulige vægt på markedet for bordvin har den italienske regering anmodet om en krsedestillation på 5 mio. hl bordvin i henhold til artikel 30 i nævnte forordning. I forbindelse med krsedestillation fastsættes der en pris, som skal betales til producenterne. Denne pris var tidligere 1,914 EUR/% vol./hl, hvilket

den italienske regering finder utilstrækkeligt til at gennemføre en effektiv sanering af markedet.

- (6) For at rette op på denne situation påtænker den italienske regering inden for det kontingent på 4 mio. hektoliter, hvis åbning blev godkendt af Forvaltningskomitéen for Vin den 8. februar 2002 på forslag af Kommissionen, at yde en ekstraordinær national støtte til producenter, der leverer vin til destillation som omhandlet i artikel 30 i nævnte forordning, således at den pris, der skal betales til producenterne i forbindelse med denne destillation, kan hæves til højst 2,12 EUR/% vol./hl med en anslået maksimal omkostning ved denne nationale foranstaltning på ca. 8,27 mio. EUR.
- (7) Der foreligger derfor ekstraordinære omstændigheder, som gør, at denne støtte som en fravigelse af reglerne og udelukkende i det omfang, der er strengt nødvendigt for at genoprette den konstaterede ulige vægt, kan anses for forenelig med det fælles marked på de i denne beslutning omhandlede betingelser —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det anses for foreneligt med det fælles marked, at den italienske regering yder en ekstraordinær støtte til destillation af 4 mio. hektoliter bordvin på italiensk territorium til et beløb af højst 8,27 mio. EUR, svarende til det beløb, der er nødvendigt for at hæve vinprisen til 2,12 EUR/% vol./hl som led i iværksættelsen af krsedestillation i henhold til artikel 30 i forordning (EF) nr. 1493/1999.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2002.

På Rådets vegne

A. ACEBES PANIAGUA

Formand

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2585/2001 (EFT L 345 af 29.12.2001, s. 10).

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. oktober 2001

om Italiens påtænkte støtteordning til fordel for sektorerne for produktion, forarbejdning og afsætning af produkter henhørende under bilag I til traktaten (Siciliens regionallov nr. 81 af 7. november 1995)

(meddelt under nummer K(2001) 3060)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(2002/195/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med denne artikel, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) Ved brev af 6. december 1995 anmeldte de italienske myndigheder i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 3, over for Kommissionen regionen Siciliens regionallov nr. 81 af 7. november 1995 om »Finansielle bestemmelser for 1995« (i det følgende benævnt »lov nr. 81/1995«) og om sektorerne for produktion, forarbejdning og afsætning af produkter henhørende under bilag I til traktaten. Ved brev af 2. maj 1996 fremsendte samme myndigheder teksten til regionallov nr. 18 af 6. april 1996 (i det følgende benævnt »lov nr. 18/1996«) om »Interventioner i sektorerne for driftsherrer og samarbejde med unge. Landbrugsmekaniseringsfond (ESA). Ændring af bestemmelser. Forlængelse af frister«, som ændrer artikel 10 i regionallov nr. 81/1995.
- (2) De støtteforanstaltninger, der er fastsat i lov nr. 81/1995, hvis anvendelse er suspenderet, indtil Kommissionen har truffet en beslutning i henhold til traktatens artikel 87, er blevet registreret i Kommissionens generalsekretariat under

N 408/B/96, for så vidt angår regionallov nr. 81/1995, og

N 408/A/96, for så vidt angår de øvrige sektorer.

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1. Se punkt 36 i nærværende beslutning. Forordningen ophæver Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin, der ophæver Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 454/80 af 18. februar 1980.

- (3) Kommissionen har i henhold til EF-traktatens artikel 87 og 88 (Kommissionens brev SG(97) D/07189 af 20. august 1997) undersøgt og godkendt støtte N 408/A/96 vedrørende støtteforanstaltningerne i lov nr. 81/1995, hvis og såfremt foranstaltningerne anvendes i andre sektorer end sektorerne for landbrug, fiskeri og akvakultur. Anvendelsen i sektorerne for landbrug, fiskeri og akvakultur af de foranstaltninger, der findes i ovennævnte lov, er undersøgt af Kommissionen inden for rammerne af støtte N 408/B/96.

Nærværende beslutning vedrører kun støtte N 408/A/96.

- (4) Der blev fremsendt yderligere oplysninger ved brev nr. 5657 af 9. august 1996, brev nr. 7382 af 30. oktober 1996, brev nr. 7694 af 13. november 1996 og brev nr. 2694 af 12. april 1996. Ud fra de oplysninger, som de italienske myndigheder har fremsendt, er det klart, at artikel 4 og 9 i lov nr. 81/1995 gælder for sektorerne for landbrug, fiskeri og akvakultur, hvorimod myndighederne for artikel 8's vedkommende ikke har givet et udtømmende svar på Kommissionens spørgsmål om anvendelsesområdet for samme artikel og specielt dennes anvendelse i sektorerne for produktion, forarbejdning og afsætning af produkter henhørende under bilag I til traktaten.
- (5) Ved brev af 23. januar 1997 underrettede Kommissionen Italien om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende ovennævnte støtte.
- (6) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (?). Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den omhandlede foranstaltning.
- (7) De italienske myndigheder fremsendte bemærkninger ved brev nr. 3155 og nr. 3899 henholdsvis den 8. maj 1997 og den 12. juni 1997. Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra andre interesserede parter.
- (8) De italienske myndighederne har ved brev nr. 9365 af 23. juli 2001, indgået den 28. august 2001, anmodet om anvendelse af artikel 7, stk. 7, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (?) på artikel 4 i lov nr. 81/1995, dvs. Kommissionen blev anmodet om at vedtage en beslutning inden for to måneder efter anmodningens registreringsdato.
- (9) Nærværende beslutning vedrører udelukkende støtteforanstaltningernes anvendelighed i sektorerne i bilag I til traktaten (dvs. landbrug, i form af primærproduktion, forarbejdning og afsætning af landbrugs-, fiskeri- og akvakulturprodukter).

II. BESKRIVELSE

- (10) De foranstaltninger, der berøres af nærværende beslutning, er udelukkende de foranstaltninger i artikel 4, 8 og 9 i regionallov nr. 81/1995, der er beskrevet nedenfor, såfremt de gælder for produkter henhørende under bilag I til traktaten (landbrugs- og fiskeriprodukter). For så vidt som den støtte, der er fastsat i lov nr. 81/1995, gælder for andre sektorer end landbrug, fiskeri og akvakultur, er den blevet undersøgt og godkendt af Kommissionen efter EF-traktatens artikel 87 og 88 ved brev SG(97) D/07189 af 20. august 1997.
- (11) *Artikel 4 i regionallov nr. 81/1995.* Den regionalt ansvarlige for landbrug (assessore) har i medfør af denne artikel bemyndigelse til at »yde den støtte, der er fastsat i artikel 78 i regionallov nr. 25/1993 til vinavlere, der er i besiddelse af en genplantningsret i medfør af forordning (EØF) nr. 454/80 (4), og som på grund af virkningerne af tørken i 1988-1990 har ansøgt om at opnå støtte efter forordning (EØF) nr. 1442/88 (5) efter samme regler«. Der er til anvendelsen af denne artikel afsat 2 000 mio. ITL (ca. 1 mio. EUR) for 1995.

(?) EFT C 88 af 19.3.1997, s. 17.

(4) EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

(4) Jf. betragtning 36 i nærværende beslutning.

(5) Jf. betragtning 36 i nærværende beslutning.

Kun vinbedrifter, der opfylder alle tre betingelser i artiklen, dvs.

- i) som er i besiddelse af en genplantningsret, der er erhvervet som fastsat i forordning (EØF) nr. 454/80 ⁽⁶⁾
- ii) som ikke har kunnet udnytte disse rettigheder som følge af tørken i 1988-1990, og
- iii) som har indgivet en ansøgning om den præmie, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1442/88 for endelig nedlæggelse af vinarealer

kan nyde godt af den pågældende støtte.

Disse modtagere kan få adgang til de tilskud, der er fastsat i artikel 78 i regionallov nr. 25/93, der fastsætter, at vinbedrifter, der har indgivet en ansøgning om rydning og genplantning, og som har været ramt af tørken i 1988-1990, kan få adgang til den støtte, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1442/88.

I substansen skal støtten kompensere for, at de pågældende vinavlere på grund af tørken ikke har kunnet udnytte de genplantningsrettigheder, der udløb i selve tørkeårene, og i stedet tilbydes vindyrkerne de præmier, der er fastsat for endelig nedlæggelse af vinarealer.

- (12) Hvad artikel 4 angår, har Kommissionen i åbningskrivelsen af 23. januar 1997 anført de betragtninger, der i deres helhed gentages i betragtning 13-16.
- (13) Ifølge forordning (EØF) nr. 1442/88 ⁽⁷⁾ om ydelse for produktionsårene 1988/89 til 1997/98 af præmier for endelig nedlæggelse af vinarealer ⁽⁸⁾ kan der ydes støtte (finansieret af EUGFL, Garanti-sektionen) til vinavlere, der definitivt indstiller produktionen. Ophøret skal være sket på de i forordningen fastsatte vilkår. Præmiens størrelse gradueres (jf betragtning 3 i forordningen) i forhold til de pågældende arealers produktivitet for at tage hensyn til såvel rydningsomkostningerne og tabet af retten til genplantning som til fremtidigt indkomsttab. Det er klart, at den første betingelse, der skal være opfyldt, er rydningen af vinarealerne (jf. forordningens artikel 4, stk. 2: »Det er en forudsætning for ydelse af præmien, at ansøgeren i en skriftlig erklæring forpligter sig til [...] at foretage eller lade foretage rydning af vinarealer, for hvilke der er ansøgt om præmie« og artikel 6: »Præmiebeløbet for endelig nedlæggelse udbetales, [...] såfremt ansøgeren har ført bevis for, at arealet faktisk er ryddet«). Hvad den pågældende støtte angår, ser det ud som om det af de regionale myndigheder tilstræbte formål ikke er at tilskynde til nedlæggelse af vinarealer, der dyrkes for øjeblikket (det formål, som forordning (EØF) nr. 1442/88 har), men snarere at kompensere vinavlere for manglende udnyttelse af en genplantningsret. Den sicilianske bestemmelse fastsætter ydelsen af en støtte af samme type som den, der omhandles i forordning (EØF) nr. 1442/88 (hvis formål er rydning af eksisterende vinarealer, og som beregnes under hensyn til den forventede skade, som vinavlerne påføres af en sådan rydning) som modydelse for en støtteudløsende begivenhed, der intet har til fælles med den begivenhed, der udløser den medfinansierede støtte. Under hensyn til beregningsreglerne for den af EF-forordningen omfattede støtte samt til, at den støtteudløsende begivenhed er af forskellig karakter i de to tilfælde — ordningen under forordning (EØF) nr. 1442/88 og den pågældende regionale støtte — vil sidstnævnte givet medføre en overkompensation i forhold til de udgifter, som modtagerne har haft.
- (14) På baggrund af ovenstående er det ikke muligt at fastholde, at den sicilianske bestemmelse har et »lignende« formål som fællesskabsordningen, jf. artikel 19 i den pågældende forordning: »Denne forordning er ikke til hinder for, at der kan ydes støtte med hjemmel i nationale retsfor skrifter med lignende formål som denne forordning. Sådan støtte [...] skal dog undersøges i henhold til artikel 92, 93 og 94 i traktaten«. Ovenstående betragtninger gælder i det tilfælde, hvor genplantningsrettighederne anses for at være gyldige rettigheder.

⁽⁶⁾ Teksten til regionallovens artikel 4 indeholder upræcise juridiske henvisninger, idet der som en af betingelserne i artiklen er besiddelse af genplantningsrettigheder, der er erhvervet efter forordning (EØF) nr. 454/80. På tidspunktet for lovens offentliggørelse var de bestemmelser, som ved forordning (EØF) nr. 454/80 var blevet indsat i forordning (EØF) nr. 337/79, ikke længere gældende siden den 1. april 1987 (ikrafttrædelsesdatoen for forordning (EØF) nr. 822/87 om den fælles markedsordning for vin). Genplantningsrettighederne var nemlig erhvervet på grundlag af forordning (EØF) nr. 337/79.

⁽⁷⁾ Jf. betragtning 36 i nærværende beslutning.

⁽⁸⁾ EFT L 132 af 28.5.1988, s. 3. Denne forordnings gyldighedsperiode er blevet forlænget til produktionsåret 1997/98 ved forordning (EF) nr. 1595/96 af 30. juli 1996 (EFT L 206 af 16.8.1996, s. 36).

- (15) I det pågældende tilfælde er de genplantningsrettigheder, der omhandles i den pågældende regionale bestemmelse (ret erhvervet i kraft af forordning (EØF) nr. 337/79), endog ikke gyldige (idet deres varighed er fastsat til otte år ifølge bestemmelserne i den gamle markedsordning, og den »sidste« genplantningsret, der er erhvervet på basis af disse bestemmelser, ophørte senest otte år efter den 31. marts 1987). I substansen ser det ud til, at den pågældende regionale støtte tager sigte på, at den støtte, der er hjemlet i forordning (EØF) nr. 1442/88 (til vinavlere, der rydder deres vinmarker), skal ydes til de sicilianske vinavlere, der havde erhvervet en genplantningsret i medfør af forordning (EØF) nr. 337/79 og som følge af de klimatiske forhold i 1988/1990 ikke havde kunnet udnytte denne genplantningsret. Der er derfor tale om en kompensationskraft med tilbagevirkende kraft for »tabet« af en genplantningsret, der ikke længere kan udnyttes.
- (16) Hvis den støtte, der ydes under forordning (EØF) nr. 1442/88, i tilfælde af en gyldig genplantningsret derfor skulle bevirke, at der sker en overkompensation i forhold til den udgift, som vinavleren har haft, er støtten ganske simpelt gratis (for så vidt som der ikke findes nogen tilsvarende modydelse) og må betragtes som en driftsstøtte, der i princippet ikke er forenelig med fællesmarkedet. Den pågældende støtte tager sigte på en sektor, der også med hensyn til produktionsophør er underkastet bestemmelser, der henhører under en fælles markedsordning. Disse bestemmelser er ifølge EF-Domstolens retspraksis både komplette og udtømmende og forhindrer medlemsstaterne i at vedtage foranstaltninger, der er i strid med disse bestemmelser. På baggrund af ovenstående synes den pågældende regionale støtte at være i strid med EF-bestemmelserne vedrørende den fælles markedsordning for vin (forordning (EØF) nr. 822/87); den kan derfor ikke henføres under nogen af undtagelserne i traktatens artikel 87 (tidligere artikel 92), stk. 2 og 3.
- (17) Artikel 8 i regionallov nr. 81/1995 forøger de revolverende midler hos CRIAS (Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane) med 10 000 mio. ITL, der anvendes til driftslån til håndværksvirksomheder.
- (18) I åbningskrivelsen af 23. januar 1997 har Kommissionen baseret sig på de detaljerede bemærkninger i betragtning 19 og 20.
- (19) Det kan ikke udelukkes, at denne artikels anvendelsesområde også omfatter håndværksvirksomheder med aktiviteter inden for produktion, forarbejdning og afsætning af produkter henhørende under bilag I til EF-traktaten. Kommissionen har ved brev nr. 23927 af 17. juni 1996 anmodet de italienske myndigheder om at præcisere, hvilke aktiviteter definitionen af håndværksvirksomhed omfatter, og bl.a. om denne definition medtager produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter. De italienske myndigheder erkendte i deres svarbrev nr. 7382 af 30. oktober 1996, at selv om landbrugsbedrifter, der har aktiviteter i sektoren for produktion af landbrugsprodukter, udelukkes fra at nyde godt af disse midler, så har begrebet håndværksvirksomhed i den pågældende region undertiden i ad hoc-lovtekster været fortolket således, at det omfatter visse former for forarbejdning og afsætning (f.eks. for investeringer i mejerisektoren), og at man derfor skal henholde sig til den nationale lov nr. 443 af 8. august 1985 (rammeloven for håndværksvirksomhed) for at kunne fortolke bestemmelsernes rækkevidde. Denne nationale lov udelukker landbrugsproduktionsvirksomheder fra definitionen af håndværksvirksomheder. Det kan derfor ikke udelukkes, at de lån, der ydes af CRIAS, også tager sigte på håndværksvirksomheder, der opererer i sektoren for forarbejdning og/eller afsætning af landbrugsprodukter. Da der er tale om en ny støtteordning, der fortsat gælder efter den 1. januar 1996⁽⁹⁾, bør den vurderes i henhold til rammebestemmelserne vedrørende subsidierede landbrugslån (driftslån)⁽¹⁰⁾, men for øjeblikket, hvor vi ikke råder over noget senere element, kan evalueringen af disse foranstaltninger ikke foregå nyttigt efter reglerne i nævnte rammebestemmelser. Kommissionen har af disse grunde besluttet at indlede den procedure, der omhandles i traktatens artikel 88 (tidligere artikel 93), stk. 2, angående den støtte, der er fastsat i artikel 8 i regionallov nr. 81/95, for så vidt som støtten anvendes i sektoren for produktion og/eller forarbejdning af produkter henhørende under bilag I til traktaten (dvs. såfremt »landbrugssektorens« udelukkelse fra anvendelsesområdet ikke tager sigte på alle disse aktiviteter).

⁽⁹⁾ Der er tale om den dato, som Kommissionen har fastsat for anvendelsen af de nye rammebestemmelser vedrørende subsidierede landbrugslån (driftslån) til støtte, som er »ikke-eksisterende« i forhold til definitionen i traktatens artikel 88 (tidligere artikel 93), stk. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT C 44 af 16.2.1996.

- (20) Artikel 9 i regionallov nr. 81/1995. Artikel 9 i regionallov nr. 81/95 giver hjemmel til at anvende de udgifter, der er omhandlet i det regionale samarbejdsministeriums udgiftsområde 05, og øger regionalbudgetpost nr. 75826 med 3 000 mio. ITL. De italienske myndigheder har præciseret, at de udgifter, der omhandles i artikel 9 i regionallov nr. 81/95, anvendes til refinansiering af den støtte, der er fastsat i regionallov nr. 26 af 27. maj 1987, og som er undersøgt under C 3/87 (godkendt ved beslutning af 21. oktober 1987) og C 45/87 (godkendt ved beslutning SG(88) D/12824 af 8.11.1988). Gyldighedsperioden for lov nr. 26 af 27. maj 1987 blev forlænget, og visse af lovens bestemmelser blev ændret ved regionallov nr. 25/90, som Kommissionen har undersøgt og godkendt, jf. støttesag NN 27/92 (beslutning SG(92) D/15059 af 3.11.1992).
- (21) Kommissionen har besluttet at indlede proceduren efter artikel 88, stk. 2, på grundlag af bl.a. betragtning 22.
- (22) De forskellige love, der er opregnet ovenfor, og som gennemfører støtteforanstaltninger i fiskerisektoren, er blevet sammenholdt med retningslinjerne for statsstøtte til fiskerisektoren⁽¹¹⁾, der henviser til de betingelser, som er anført i Rådets forordning (EØF) nr. 4028/86 af 18. december 1986 om fællesskabsforanstaltninger til forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturerne⁽¹²⁾. Kommissionen råder ikke over tilstrækkeligt med oplysninger til, at den kan vurdere, om den støtte, der inden for rammerne af regionallov nr. 81/1995 ydes til fiskerisektoren, er forenelig med de bestemmelser, der var gældende på anmeldelsestidspunktet, dvs. retningslinjerne for gennemgangen af statsstøtte til fiskeri- og akvakultursektoren⁽¹³⁾, der henviser til betingelserne i Rådets forordning (EF) nr. 3699/93 af 21. december 1993 om kriterier og betingelser for EF-strukturinterventioner inden for fiskeri, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter⁽¹⁴⁾.

III. ITALIENS BEMÆRKNINGER

- (23) Ved brev nr. 3155 af 8. maj 1997 og brev nr. 3899 af 12. juni 1997 fremsatte de italienske myndigheder bemærkninger udelukkende til artikel 4 og 8 i lov nr. 81/1995. Specielt med hensyn til artikel 4 gjorde myndighederne opmærksom på følgende:
- (24) De pågældende vinavlere har ikke kunnet udnytte en allerede erhvervet rettighed, fordi genplantningsretten udløb i de år, hvor de katastrofeagtige begivenheder fandt sted. Den ordning, der er fastsat i lov nr. 25/1993, ville gøre det muligt at kompensere landbrugeren for tabet af en erhvervet genplantningsrettighed for at råde bod på den deraf følgende fremtidige indtægtsnedgang ud fra den betragtning, at målsætningen i forordning (EØF) nr. 1442/88⁽¹⁵⁾, dvs. nedskæringen af vinproduktionskapaciteten, under alle omstændigheder er nået, selv om det er sket uden landbrugers vilje.
- (25) Vinavlerne har reelt ryddet vinarealer, men uden at nyde godt af offentlig støtte. Myndighederne foreslår derfor som metode til beregning af støtten, at der tages gennemsnitsproduktionen i de sidste fem produktionsår inden rydningen, så tildelingen sker på det niveau, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1442/88, idet præmien udbetales til ecu-værdien i referenceproduktionsåret.
- (26) Regionalloven gør præmieudbetalingen betinget af, at der har eksisteret en genplantningsret, som kunne være udnyttet i de første fem produktionsår efter rydningen, og at der ikke var blevet udbetalt nogen præmie.
- (27) Hvad angår specielt artikel 8, har de italienske myndigheder præciseret, at fonden med de revolverende finansielle midler, som blev ophævet ved nævnte artikel, er blevet overført til en særskilt driftsfond til fordel for håndværkere som fastsat i artikel 64 i regionallov nr. 6/1997. På det tidspunkt, hvor de 10 mia. ITL (ca. 5 mio. EUR), der henvises til i artikel 8, blev overført, anførte det kompetente regionale udvalg (Assessorato), at det var hensigtsmæssigt at foretage denne overførsel samtidig med at udvalget »henstillede til CRIAS, at støttemuligheden ikke kom til at gælde for håndværkervirksomheder, der opererer i sektorerne for produktion eller forarbejdning eller afsætning af varer, der stammer fra landbrugssektoren«.

⁽¹¹⁾ EFT C 269 af 19.10.1985.

⁽¹²⁾ EFT L 376 af 31.12.1986, s. 7.

⁽¹³⁾ EFT C 260 af 17.9.1994, s. 3.

⁽¹⁴⁾ EFT L 346 af 31.12.1993, s. 15. Konsolideret udgave i forordning (EF) nr. 2468/98 (EFT L 312 af 20.11.1998).

⁽¹⁵⁾ Jf. betragtning 36 i nærværende beslutning.

- (28) De italienske myndigheder havde ingen bemærkninger til artikel 9 i regionallov nr. 81/1995.

IV. JURIDISK VURDERING

a) Artikel 4 i lov nr. 81/1995

- (29) Artikel 4 i lov nr. 81/1995 fastsætter en støtte til fordel for vindyrkere, der har erhvervet en genplantningsret i henhold til forordning (EØF) nr. 454/80 ⁽¹⁶⁾, som er blevet ramt af tørken i 1988-1990, og som derfor har indgivet en ansøgning om at opnå støtte i henhold til forordning (EØF) nr. 1442/88 ⁽¹⁷⁾ efter de samme regler.
- (30) Ifølge EF-traktatens artikel 87, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Kommissionen finder, at i det pågældende tilfælde er betingelserne for anvendelse af artikel 87, stk. 1, opfyldt for alle de omhandlede foranstaltninger. Ifølge artikel 71 i forordning (EF) nr. 1493/1999 anvendes traktatens artikel 87, 88 og 89 på produktion af og handel med de af nævnte forordning omfattede produkter.
- (31) Artikel 4 i den undersøgte lov fastsætter støtte som skadegodtgørelse til vinavlere, der ikke er i stand til at udnytte en genplantningsret erhvervet i kraft af forordning (EØF) nr. 337/79, og som har indgivet en ansøgning om støtte i henhold til forordning (EØF) nr. 1442/88 for endelig nedlæggelse af vinarealer. De vinavlere, der nyder godt af offentlig støtte, får økonomiske fordele, som de ellers ikke ville have fået gennem deres forretninger, og som derfor forbedrer deres konkurrencemæssige stilling i forhold til andre landbrugere i Fællesskabet, som ikke modtager samme støtte.
- (32) Støtten påvirker konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstater. Modtagerne udøver nemlig en økonomisk aktivitet i en sektor, hvori der er samhandel mellem medlemsstaterne, nemlig vinsektoren. I 1995 var der i vinsektoren en samhandel inden for Fællesskabet på 31 346 000 hl, og produktionen i EU-12 var på 152 848 000 hl, hvoraf Italien producerede 58 776 000 hl (dvs. 38 % af den samlede produktion i EU-12). Endvidere havde Italien 34,1 % af verdenshandelen i vinsektoren. Sicilien er en vinproducerende region; den tegnede sig i 1995 for 18 % af vinproduktionen i Italien (med et produktionsareal på 164 000 ha). Den omhandlede foranstaltning falder derfor under statsstøttedefinitionen i artikel 87, stk. 1.
- (33) Forbuddet mod statsstøtte er ikke ubetinget. Men undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, kan tydeligvis ikke anvendes og er da heller ikke blevet påberåbt af de italienske myndigheder. Ifølge de disponible oplysninger kan tørken ikke betragtes som en usædvanlig begivenhed som defineret i artikel 87, stk. 2, litra b). I betragtning af arten af den anmeldte ordning er den eneste undtagelse, der eventuelt kunne anvendes, undtagelsen i artikel 87, stk. 3. Det skal derfor efterprøves, om de påtænkte foranstaltninger kan henføres under denne undtagelse.
- (34) Ifølge artikel 4 i lov nr. 81/1995 kan der ydes støtte til vinavlere, der har en genplantningsret, der er erhvervet i henhold til forordning (EØF) nr. 454/80, og som de ikke har kunnet udnytte som følge af tørken i 1988-1990, når disse vinavlere har indgivet en ansøgning om den støtte, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1442/88. De rettigheder, som de italienske myndigheder henviser til, og som er hovedbetingelsen for at kunne opnå støtte, er erhvervet på basis af forordning (EØF) nr. 337/79 om den fælles markedsordning for vin.

⁽¹⁶⁾ Jf. betragtning 36 i nærværende beslutning.

⁽¹⁷⁾ Jf. betragtning 36 i nærværende beslutning.

- (35) Da de italienske myndigheder har anmeldt den pågældende lov korrekt i medfør af traktatens artikel 88, stk. 3, skal den vurderes ud fra EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren⁽¹⁸⁾ (i det følgende benævnt »rammebestemmelserne«). I henhold til punkt 23.3 i rammebestemmelserne finder disse rammebestemmelser nemlig anvendelse på ny statsstøtte, herunder anmeldelser fra medlemsstaterne, som der endnu ikke er truffet afgørelse om, med virkning fra den 1. januar 2000.
- (36) Forordning (EF) nr. 1493/1999 ophævede den foregående forordning (EØF) nr. 822/87 om den fælles markedsordning for vin, der ophævede forordning (EØF) nr. 337/79, samt forordning (EØF) nr. 1442/88 om ydelse af præmier for endelig nedlæggelse af vinarealer. Genplantningsrettighederne er hjemlet i artikel 4 i nævnte forordning (EF) nr. 1493/1999 og nedlæggelsespræmierne i artikel 8, 9 og 10.
- (37) I henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 1493/1999 kan genplantningsrettigheder erhverves på to måder: Der er enten tale om lignende rettigheder, der er erhvervet i henhold til tidligere fællesskabsbestemmelser eller nationale bestemmelser, eller om rettigheder, som medlemsstaterne kan tildele til producenter, som forpligter sig til at rydde et vindyrkningsareal inden udgangen af det tredje produktionsår efter, at arealet blev beplantet. De pågældende genplantningsrettigheder var reelt erhvervet på grundlag af en tidligere fællesskabslovgivning, idet teksten til artikel 4 i lov nr. 81/1995 er klar på dette punkt (støtten kan kun ydes til vindyrkere, som er i »besiddelse af en genplantningsret i medfør af forordning (EØF) nr. 454/80, og som på grund af virkningerne af tørken i 1988-1990 har ansøgt om at opnå støtte efter forordning (EØF) nr. 1442/88 efter samme regler«). Det er derfor nødvendigt at bevise, at disse rettigheder stadig er gyldige, og at de kan konverteres til præmier for endelig nedlæggelse af vinarealer.
- (38) De omhandlede vinbrug har haft udgifter til rydning og til gengæld derfor fået mulighed for at benytte genplantningsrettigheder på samme eller tilsvarende arealer. I det pågældende tilfælde er genplantningsrettighederne (som er erhvervet på grundlag af forordning (EØF) nr. 337/79⁽¹⁹⁾) ikke længere gyldige. I bilag IVa, litra c), i forordning (EØF) nr. 337/79, som ændret ved forordning (EØF) nr. 454/80, defineres genbeplantningsret som »retten til på de vilkår, der er fastlagt i denne forordning, at plante vinstokke i renkultur på et areal svarende til det ryddede i de 8 produktionsår, der følger efter det år, hvor en behørigt anmeldt rydning har fundet sted«. Da disse vinavlere ikke har udnyttet deres genplantningsrettigheder inden fristens udløb (myndighederne har erklæret, at de pågældende rettigheder udløb i 1988-1990), har der ikke længere været tale om rettigheder, som var gældende på det tidspunkt, hvor den undersøgte lov blev anmeldt, og så meget mere som de ikke er gyldige i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1493/1999.
- (39) På det tidspunkt, hvor de genplantningsrettigheder, der var erhvervet på grundlag af forordning (EØF) nr. 337/79, var forældede, ville enhver støtte, der tog sigte på at kompensere for disse rettigheder, være en støtte med tilbagevirkende kraft, som er uforenelig med punkt 3.6 i rammebestemmelserne, hvorefter støtte, der ydes med tilbagevirkende kraft til aktiviteter, som støttemodtageren allerede har iværksat, ikke anses for at indeholde det nødvendige incitament og må derfor anses for at udgøre driftsstøtte, som blot har til formål at fritage støttemodtageren for en finansiel byrde. Med undtagelse af kompenserende støtteordninger bør alle støtteordninger derfor omfatte en bestemmelse om, at der ikke må ydes støtte til allerede igangsat arbejde eller til aktiviteter, der var iværksat, inden en ansøgning om støtte blev behørigt indsendt til den pågældende kompetente myndighed.
- (40) Det eneste hypotetiske tilfælde, hvor en støtte, der har tilbagevirkende kraft, kan ydes i lyset af disse rammebestemmelser efter, at det er bevist, at den er i overensstemmelse med bestemmelserne i den respektive fælles markedsordning, er, når foranstaltningerne er kompenserende. I det pågældende tilfælde må det undersøges, om rammebestemmelsernes punkt 11, der vedrører »støtte til kompensation for skader på landbrugsproduktionen eller produktionsmidlerne i landbruget« i det specifikke tilfælde den støtte, der skal holde landbrugere skadesløse for tab, som skyldes dårlige klimatiske forhold (tørken i perioden 1988-1990), vil kunne anvendes. De italienske myndigheder har da også i deres brev nr. 3899 af 12. juni 1997 knyttet den manglende udnyttelse af genplantningsretten (og

⁽¹⁸⁾ EFT C 28 af 1.2.2000, s. 2.

⁽¹⁹⁾ Som ændret ved forordning (EØF) nr. 454/80.

dermed den forvoldte skade) sammen med den katastrofelignende begivenhed. Det fastsættes imidlertid i rammebestemmelsernes punkt 11.1.2, at for at undgå risiko for fordrejning af konkurrencevilkårene finder Kommissionen det vigtigt at sikre, at støtten, der skal kompensere landbrugere for skader på landbrugsproduktionen, med forbehold af administrative og budgetmæssige begrænsninger ydes snarest muligt efter, at den skadevoldende begivenhed har fundet sted. Når støtten først betales flere år efter, at den pågældende begivenhed har fundet sted, er der en reel fare for, at betalingen af støtten fremkalder de samme økonomiske virkninger som driftsstøtte. Det er navnlig tilfældet, når der betales støtte med tilbagevirkende kraft for skader, som er blevet anmeldt uden ordentlig dokumentation. Uden en specifik begrundelse, f.eks. begivenhedens art og omfang eller det forhold, at skaden først manifesterer sig senere eller fortsat manifesterer sig, vil Kommissionen derfor ikke godkende forslag om støtte, der fremsættes mere end tre år efter, at begivenheden fandt sted. I det pågældende tilfælde er fristerne udløbet, og myndighederne har ikke fremlagt oplysninger, der gør det muligt at analysere begivenhedens rækkevidde og art eller skadens opsatte eller fortsatte virkning, og som kan berettige til en tidsforskydning af de tre år, der er fastsat i rammebestemmelserne.

- (41) Støtten kan heller ikke ses som støtte til nedskæring af produktionskapaciteten som defineret i rammebestemmelsernes punkt 9. For at denne støtte ikke skal betragtes som ren driftsstøtte til de pågældende virksomheder, skal det godtgøres, at den er i hele sektorens interesse. Denne præmie kompenserer de pågældende sicilianske vinavlere for rydning, der har fundet sted næsten 13 år inden tidspunktet for støttens anmeldelse, og den indeholder dermed intet incitament for sektoren og har således alene form af driftsstøtte.
- (42) Endvidere er det en hovedforudsætning for at yde statsstøtte i landbrugssektoren, at støtten ikke griber ind i mekanismerne i den fælles markedsordning for det pågældende produkt. Imidlertid er de personer, der begunstiges gennem artikel 4 i lov nr. 81/1995, ikke berettigede til præmien for endelig nedlæggelse på betingelserne i forordning (EF) nr. 1493/1999. Det er i afsnit II, kapitel II, i forordning (EF) nr. 1493/1999 (artikel 8 og 9) fastsat, at der under dette kapitel kan udbetales præmie for endeligt ophør med vindyrkning på et bestemt areal. Præmien kan i henhold til disse bestemmelser udbetales til producenter med dyrkede vindyrkningsarealer, hvor der produceres druer til persning. De omhandlede vinavlere vil ikke kunne indgive ansøgning om præmier for endeligt ophør med vindyrkning i henhold til forordning (EF) nr. 1493/1999, fordi arealerne ikke har været dyrket siden produktionsåret 1981/82 (sidste rydningsfrist). Enhver støtte, der ydes til de pågældende vinavlere, vil derfor være uforenelig med den fælles markedsordnings bestemmelser.
- (43) Selv om traktatens artikel 87, 88 og 89 er fuldt anvendelige i de sektorer, der omfattes af de fælles markedsordninger, er deres anvendelse dog underlagt de bestemmelser, der er fastsat i de berørte forordninger. Med andre ord kan en medlemsstats påberåbelse af bestemmelserne i artikel 87, 88 og 89 ikke have forrang i forhold til bestemmelserne i forordningen om den pågældende fælles markedsordning. Kommissionen kan derfor i intet tilfælde godkende en støtte, der er uforenelig med de bestemmelser, der gælder for en fælles markedsordning, eller som medfører forstyrrelser i den pågældende markedsordnings funktion. Ydelsen af den støtte, der er fastsat i artikel 4 i lov nr. 81/1995, er som vist i det foregående punkt i strid med bestemmelserne i den fælles markedsordning for vin, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1493/1999, og kan derfor ikke henføres under nogen af undtagelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 3.
- (44) Selv en vurdering af denne støtte ud fra de EF-bestemmelser, der var gældende, inden forordning (EF) nr. 1493/1999 trådte i kraft, og som er citeret i artikel 4 i lov nr. 81/1995 (de regler på grundlag af hvilke, disse rettigheder var erhvervet), viser, at undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, ikke kan anvendes.
- (45) Formålet med artikel 4 i den pågældende lov var reelt at yde støtte til vinavlere, der havde erhvervet genplantningsrettigheder som fastsat i forordning (EØF) nr. 337/79 (rettigheder, der udløb i produktionsårene 1988-1990 ifølge myndighederne), og som har indgivet ansøgning om præmie i henhold til forordning (EØF) nr. 1442/88 for endelig nedlæggelse af vinarealer, som kompensation til disse vinavlere, fordi de ikke har haft praktisk mulighed for at udnytte disse rettigheder. EF-lovgiveren havde fastsat to forskellige muligheder:

— endelig rydning af vinarealer kompenseret ved de præmier, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1442/88, eller

— rydning af vinarealer mod at opnå genplantningsrettigheder for et tilsvarende areal som fastsat i forordning (EØF) nr. 337/79.

De pågældende producenter har oprindeligt valgt den anden mulighed, og de har som modydelse for rydningen opnået mulighed for at foretage en genplantning.

- (46) I henhold til artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1442/88 kan der senere ydes national støtte, såfremt formålene er de samme som i forordningen. Ydelsen af denne støtte skal undersøges i henhold til traktatens artikel 87, 88 og 89 (tidligere artikel 92, 93 og 94). Betingelsen for at der kunne ydes supplerende statsstøtte var således, at støtteordningen og forordning (EØF) nr. 1442/88 havde fælles målsætninger. Den undersøgte lov fastsatte en kompensation for de genplantningsrettigheder, som vinaverne besad, men ikke havde kunnet udnytte på grund af tørken. Lovens formål er derfor ikke det samme som formålet i forordning (EØF) nr. 1442/88, idet den manglende udnyttelse af genplantningsrettighederne ikke kan sidestilles med en endelig nedlæggelse af vinarealer, der sker af de grunde og efter de regler, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1442/88. Endvidere er gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EØF) nr. 1442/88 ikke overholdt, da mindst én af de nødvendige betingelser for at opnå præmien for endelig nedlæggelse ikke er opfyldt. Ifølge artikel 1, stk. 1, i nævnte forordning er modtagerne af præmier for endelig nedlæggelse dyrkere af vinarealer tilplantet med moderpodestammer, for så vidt podestammesorterne er opført i vinstoksortsklassificeringen. De sicilianske vindyrkere hører tydeligvis ikke til denne kategori, idet de arealer for hvilke de ansøger om præmien, ikke var dyrket på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen i henhold til forordning (EØF) nr. 1442/88 (den rydning af vinarealerne, der er en hovedbetingelse for at erhverve genplantningsretten, har allerede fundet sted).
- (47) Som nævnt i betragtning 39 ovenfor udløb genplantningsrettighederne i produktionsårene 1988-1990 og var dermed ikke længere gyldige på det tidspunkt, hvor den pågældende foranstaltning anmeldtes. I betragtning af at målsætningen for den støtte, der er fastsat i artikel 4 i lov nr. 81/1995, er at yde kompensation til vindyrkerne for tab af genplantningsrettigheder, som de ikke rådede over på tidspunktet for lovens promulgation, er der tale om støtte med tilbagevirkende kraft, der er i strid med bestemmelserne vedrørende den fælles markedsordning for vin, herunder forordning (EØF) nr. 337/79, som ændret ved forordning (EØF) nr. 454/80. Kommissionen må konkludere, at foranstaltningen ikke kan henføres under undtagelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 3.

b) Artikel 8 i regionallov nr. 81/1995

- (48) Artikel 8 i regionallov nr. 81/1995 forhøjer de revolverende midler hos CRIAS (Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane) med 10 000 mio. ITL, der anvendes til driftslån til håndværksvirksomheder.
- (49) Artikel 8 i regionallov nr. 81/1995 fastsætter støtte i form af driftslån til håndværksvirksomheder. Disse offentlige midler ydes uden modydelse fra virksomhederne, der gennem disse lån forbedrer deres konkurrenceevne i forhold til andre landbrugere i Fællesskabet, som ikke modtager samme støtte. På basis af de modtagne oplysninger er det ikke muligt at udelukke, at denne støtte også er bestemt for virksomheder, der forarbejder og afsætter produkter henhørende under bilag I til traktaten. I artikel 51 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger⁽²⁰⁾ er det fastsat, at traktatens artikel 87, 88 og 89 anvendes på den støtte, medlemsstaterne yder til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne.

⁽²⁰⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

- (50) Forbuddet mod statsstøtte er ikke ubetinget. I det pågældende tilfælde kan undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, ikke anvendes og er da heller ikke blevet påberåbt af de italienske myndigheder. I betragtning af arten af den anmeldte ordning er den eneste undtagelse, der eventuelt kunne anvendes, undtagelsen i artikel 87, stk. 3.
- (51) Da der er tale om driftslån, skal de vurderes ud fra meddelelsen fra Kommissionen vedrørende statsstøtte til subsidierede landbrugslån (driftslån)⁽²¹⁾ og disciplinen vedrørende statsstøtte til driftslån i landbruget⁽²²⁾. De italienske myndigheder har i deres bemærkninger ikke medtaget tilstrækkelige oplysninger til at det med sikkerhed kan udelukkes, at denne artikel også kan anvendes på håndværksvirksomheder, der opererer i sektorerne for forarbejdning og afsætning af produkter henhørende under bilag I til traktaten. Artikel 64 i lov nr. 6/1997, der ophæver artikel 8, fastsætter alene, at der overføres midler bestemt til driftslån til fordel for håndværkere, uden at det senere specificeres, hvilke håndværkere loven henviser til.
- (52) De italienske myndigheder har i deres brev nr. 3155 af 8. maj 1997 erklæret, at de på overførselstidspunktet »henstillede til CRIAS, at støttemuligheden ikke kom til at gælde for håndværksvirksomheder, der opererer i sektorerne for produktion eller forarbejdning eller afsætning af varer, der stammer fra landbrugssektoren«.
- (53) Værdien af en sådan henstilling er tvivlsom, først og fremmest fordi dens eksistens i sig selv viser, at det er muligt at yde driftslån til virksomheder, der opererer i landbrugssektoren. I øvrigt er denne mulighed ikke blevet afvist af de italienske myndigheder, der i deres brev nr. 7382 af 30. oktober 1996 — samtidig med at udelukke virksomheder, der er beskæftiget med primærproduktion, fra listen over potentielle støttemodtagere — fastslår, at i den pågældende region fortolkes begrebet håndværksvirksomhed i ad hoc-lovtekster på en sådan måde, at disse virksomheder også kan være beskæftiget med visse aktiviteter i forbindelse med forarbejdning og afsætning (f.eks. vedrørende investeringer i mejerisektoren). I det pågældende tilfælde skal der ifølge de italienske myndigheder henvises til den nationale rammelov, lov nr. 443 af 8. august 1995, som i artikel 3 definerer en håndværksvirksomhed som [...] en, der som hovedmålsætning er beskæftiget med produktion af varer og tjenesteydelser, herunder halvfabrikata, eller levering af tjenesteydelser, dog ikke landbrugsaktiviteter [...]. Lovteksten gør det ikke muligt at konkludere, at denne udelukkelse også omfatter håndværksvirksomheder, der forarbejder og/eller afsætter landbrugsprodukter.
- (54) Når det accepteres, at det på basis af artikel 8 er muligt at yde driftslån til virksomheder, der er beskæftiget med forarbejdning og/eller afsætning af landbrugsprodukter, skal den juridiske værdi af de regionale myndigheders »henstilling« analyseres, dvs. hvorvidt en sådan henstilling giver tilstrækkelige garantier for at det med sikkerhed kan konkluderes, at ingen virksomheder, der er beskæftiget med produktion, forarbejdning og/eller afsætning af produkter henhørende under bilag I til traktaten, har mulighed for at nyde godt af lån i henhold til artikel 8. Det fremgår af ovennævnte, citerede brev, at på det tidspunkt, hvor midlerne skulle overføres, anførte det kompetente regionale udvalg (Assessorato), at det var hensigtsmæssigt at foretage denne overførsel samtidig med at udvalget henstillede, at støttemuligheden ikke kom til at gælde for håndværksvirksomheder, der opererer i sektorerne for produktion, forarbejdning og/eller afsætning af landbrugsprodukter. Denne formulering lader forstå, at en sådan henstilling ikke er bindende.
- (55) Under hensyn til ovenstående kan det ikke udelukkes, at ordningen finder anvendelse for håndværksvirksomheder, der opererer i sektorerne for forarbejdning og/eller afsætning af landbrugsprodukter. Derfor skal denne artikel vurderes ud fra rammebestemmelserne, meddelelsen fra Kommissionen vedrørende statsstøtte til subsidierede landbrugslån (driftslån) og disciplinen vedrørende statsstøtte til driftslån i landbruget. Specielt anfører Kommissionen klart i punkt A i sin meddelelse vedrørende statsstøtte til subsidierede landbrugslån (driftslån), at driftslån er driftsstøtte, som kun undtagelsesvis kan tillades på grund af de konkurrencefordrejende virkninger, denne støtte kan få. Det er derfor en ufravigelig betingelse for at kunne yde en sådan støtte, at betingelserne i ovennævnte dokumenter er overholdt.

⁽²¹⁾ EFT C 44 af 16.2.1996, s. 2.

⁽²²⁾ SG(97) D/10801 af 19.12.1997.

- (56) EF-bestemmelserne vedrørende ovennævnte driftslån viser klart, at driftslånene udgør driftsstøtte, for hvis ydelse der gælder passende regler. Specielt skal driftslånene ifølge punkt B og C i ovennævnte meddelelse være tilgængelige for alle erhvervsdrivende i regionen uden forskelsbehandling og uanset til hvilken landbrugsaktivitet den erhvervsdrivende har behov for disse driftslån. Staten skal klart identificere ulemperne i sektoren udtrykt i forskellen mellem den rentesats, der indrømmes en erhvervsdrivende i landbrugssektoren, og den rentesats, der betales af andre erhvervsgræne i medlemsstaten for kortfristede lån af samme størrelse og uden tilknytning til investeringer. Lånebeløbet må ikke overstige det likviditetsbehov, som produktionsomkostningerne medfører, inden indtægterne fra salget af produkterne modtages. Støtten må i intet tilfælde knyttes til bestemte afsætnings- eller produktionstransaktioner. Det er nødvendigt at overholde ovennævnte betingelser, for at der kan ydes driftslån. De italienske myndigheder har ikke fremsendt nogen oplysninger i så henseende.
- (57) Den i artikel 8 fastsatte støtte må ud fra ovenstående betingelser betragtes som driftsstøtte. Ifølge punkt 3.5 i rammebestemmelserne skal en støtteforanstaltning inden for sektoren for produktion, forarbejdning og afsætning af produkter henhørende under bilag I til traktaten, for at blive betragtet som forenelig med fællesmarkedet indeholde et vist incitament eller kræve en vis modydelse fra støttemodtageren. Medmindre der udtrykkeligt er fastsat undtagelser i EF-lovgivningen eller i disse rammebestemmelser, anses unilaterale statsstøtteforanstaltninger, som blot har til formål at forbedre producenterens økonomiske situation, men som på ingen måde bidrager til sektorens udvikling, og navnlig støtte, som udelukkende ydes på grundlag af pris, mængde, produktionsenhed eller produktionsmiddelenhed, som driftsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet. Desuden kan en sådan støtte ifølge sin natur også true med at påvirke de fælles markedsordningers mekanismer.
- (58) Da der er tale om driftslån, der ifølge deres art er driftsstøtte, må Kommissionen konkludere, at foranstaltningen ikke kan henføres under nogen undtagelse i traktatens artikel 87, stk. 3, for så vidt som denne artikel gælder for virksomheder, der opererer i sektoren for produktion, forarbejdning og afsætning af produkter henhørende under bilag I til traktaten.

c) Artikel 9 i lov nr. 81/1995

- (59) Artikel 9 i regionallov nr. 81/1995 giver hjemmel til at anvende de udgifter, der er omhandlet i det regionale samarbejdsministeriums udgiftsområde 05, og øger regionalbudgetpost nr. 75826 med 3 000 mio. ITL.
- (60) Den pågældende regionalstøtte skal anvendes til refinansiering af udgifter, som Kommissionen allerede har bevilget og godkendt som led i den statsstøtte, der er fastsat i regionallov nr. 26 af 27. maj 1987, der blev undersøgt under C 3/87 (godkendt ved beslutning af 21. oktober 1987) og C 45/87 (godkendt ved beslutning SG(88) D/12824 af 8.11.1988). Der er allerede i forbindelse med disse to støtteforanstaltninger blevet konstateret et element af statsstøtte.
- (61) Forbuddet mod statsstøtte er ikke ubetinget. I det pågældende tilfælde kan undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, ikke anvendes og er da heller ikke blevet påberåbt af de italienske myndigheder. I betragtning af arten af den anmeldte ordning er den eneste undtagelse, der eventuelt kunne anvendes, undtagelsen i artikel 87, stk. 3.
- (62) Den støtte, der er fastsat i artikel 9, skal vurderes ud fra de retningslinjer, der er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 19 af 20. januar 2001, som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet. Kommissionen råder stadig ikke over de oplysninger, der er nødvendige, for at den kan foretage en analyse af den støtte, der er fastsat i nævnte artikel. Det er derfor nødvendigt at fremsætte begæring til Italien om de oplysninger, der er nødvendige for en vurdering af disse støtteforanstaltninger, således at Kommissionen kan træffe en beslutning på et fuldt belyst grundlag. Hvis Italien ikke efterkommer påbuddet, vil Kommissionen i henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 659/1999 træffe en beslutning på grundlag af de foreliggende oplysninger.

V. KONKLUSIONER

- (63) I henhold til artikel 7, stk. 7, i forordning (EF) nr. 659/1999 vedtager Kommissionen, hvis den pågældende medlemsstat anmoder herom, en beslutning inden for to måneder på grundlag af de oplysninger, som den har til sin rådighed. Hvis de meddelte oplysninger ikke er tilstrækkelige til at godtgøre, at støtten er forenelig med fællesmarkedet, vedtager Kommissionen eventuelt en negativ beslutning.
- (64) På baggrund af ovenstående kan Kommissionen konkludere, at den støtte, der er fastsat i artikel 4 og 8 i den undersøgte regionallov, for så vidt som den finder anvendelse i landbrugssektoren, udgør statsstøtte efter traktatens artikel 87, stk. 1, som ikke kan henføres under nogen undtagelse i artikel 87, stk. 3 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, som Italien påtænker at yde på grundlag af artikel 4 og 8 i Siciliens regionallov nr. 81 af 7. november 1995 til fordel for sektoren for produktion, forarbejdning og afsætning af produkter henhørende under bilag I til traktaten, undtagen fiskeri- og akvakultursektoren, er uforenelig med fællesmarkedet.

Italien kan derfor ikke yde denne støtte.

Artikel 2

Italien underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 3

Hvad angår fiskeri- og akvakultursektoren, fremsætter Kommissionen i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 659/1999 en begæring til Italien om fremsendelse inden en måned af:

- en liste over og en beskrivelse af de støtteforanstaltninger, der er fastsat ved regionallov nr. 26 af 27. maj 1987, og som kan nyde godt af refinansiering efter artikel 9 i regionallov nr. 81 af 8. november 1995
- de præcise betingelser for ydelse af denne støtte: den præcise art, intensiteten, betingelserne for kumulering med andre støtteordninger, etc.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. oktober 2001.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab (»associeringsafgørelse«)**

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 314 af 30. november 2001)

Side 23, artikel 62:

i stedet for: »Inden den 31. december 2007 fastlægger ...«

læses: »Inden den 31. december 2011 fastlægger ...«.

Side 26, bilag II A, artikel 3, stk. 1, litra b):

i stedet for: »b) Et beløb B på 66,1 mio. EUR ...«

læses: »b) Et beløb B på 61 mio. EUR ...«.
